

**National Library
of Sweden**

Denna bok digitaliserades på Kungl. biblioteket år 2012

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1947: 40
KOMMUNIKATIONSDEPARTEMENTET

ELKRAFTUTREDNINGENS REDOGÖRELSE NR 2: 11

REDOGÖRELSE

FÖR

DETALJDISTRIBUTÖRERNA
SAMT DERAS RÅKRAFTKOSTNADER
OCH PRISER VID DISTRIBUTION
AV ELEKTRISK KRAFT

Kristianstads län

S T O C K H O L M

1 9 4 7

Statens offentliga utredningar 1947

Kronologisk förteckning

1. Kollektiv tvätt. Betänkande med förslag att underlätta hushållens tvättarbete. Hægström. xv. 284 s. S.
2. Betänkande angående fiskerinäringens efterkrigsproblem samt den prisreglerande verksamheten på fiskets område. Antonsons, Göteborg. 325 s. Jo.
3. Elkraftutredningens redogörelse nr 1. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras råkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Inledande översikt. Sv. Tryckeri AB. 84 s. K.
4. Betänkande med förslag till standardtariffer för detaljdistribution av elektrisk kraft. Hægström. 126 s. K.
5. 1944 års militärsjukvårdskommittés betänkande. Del 2. Beckman. 170 s. Fö.
6. Betänkande med förslag till geofysiskt observatorium i Kiruna m. m. Idun. 64 s. K.
7. Betänkande med förslag angående lantmäteripersonalens organisation samt avlöningsförhållanden m. m. Marcus. 132 s. Jo.
8. Betänkande med förslag angående fiskets administration m. m. Kihlström. 165 s. Jo.
9. Betänkande om tandläkarutbildningens ordnande m. m. Del 3. Tandläkarinstitutens organisation m. m. Beckman. 166 s. E.
10. Betänkande med förslag rörande civilförsvarets organisation m. m. Beckman. 262 s. S.
11. 1940 års skolutrednings betänkanden och utredningar. 8. Utredning och förslag rörande vissa socialpedagogiska anordningar inom skolväsendet. Idun. 148 s. E.
12. Ungdomens fritidsverksamhet. Ungdomsvårdskommitténs betänkande del 4. V. Pettersson. 392 s. Ju.
13. Betänkande med utredning rörande riksräkenskapsverkets organisation. Marcus. 114 s. Fi.
14. Handeln med olja. Betänkande med förslag avgivet av oljeutredningen 1945. Hægström. 343 s. 4 pl. Fö.
15. 1941 års lärarlönesakkunniga. Betänkande med förslag till löneroglering för övningslärare. Sv. Tryckeri AB. 370 s. Fi.
16. Förslag till konvention mellan Sverige, Danmark och Norge om erkännande och verkställighet av domar i brottmål m. m. Norstedt. 24 s. Ju.
17. Stöd åt utvecklingshämmande ungdom. Ungdomsvårdskommitténs betänkande del 5. V. Pettersson. 144 s. Ju.
18. Kommitténs för partiellt arbetsföra betänkande. 2. Förslag angående yrkesvägledning och yrkesutbildning för partiellt arbetsföra m. m. Katalog- o. Tidskriftstryck. 324 s. S.
19. Kompetensfordringar för statliga, vissa halvstatliga och kommunala tjänster samt sådana yrken och befattningar, för vilkas utövande kräves av statlig myndighet utfärdad behörighetsförklaring eller legitimation. V. Pettersson. 288 s. S.
20. Elkraftutredningens redogörelse nr 2: 15. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras råkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Älvsborgs län. Beckman. 48 s. K.
21. Socialvårdskommitténs betänkande. 15. Utredning och förslag angående särskilda barnbidrag och bidragsförskott m. m. V. Pettersson. 114 s. S.
22. Betänkande med förslag till ändrad lagstiftning angående handel med skrot, lump och begagnat gods. Sv. Tryckeri AB. 125 s. H.
23. 1945 års lönekommitté. 2. Betänkande med förslag till statens allmänna avlöningsreglemente m. m. Marcus. 289 s. Fi.
24. Betänkande rörande ett centralt arbetsmarknadsorgan. Norstedt. 220 s. S.
25. 1945 års akademikerutredning. Norstedt. 64 s. E.
26. Slutbetänkande avgivet av bostadssociala utredningen. Del 2. Saneringen av stadssamhälleas bebyggelse. Organisationen av låne- och bidragsverksamheten för bostadsändamål. Idun. 698 s. S.
27. Betänkande med förslag till ändrad ordning beträffande vissa helgdagar. Katalog och Tidskriftstryck. 75 s. E.
28. Stuveriverksamheten i svenska hamnar. Hægström. 110 s. H.
29. Valfärdsanordningar för sjöfolk i hamn. Hægström. 118 s. H.
30. Betänkande med förslag till lag om regionkommuner m. m. Beckman. 214 s. S.
31. Betänkande med förslag angående utbildning av befäl för handelsflottan m. m. Idun. 264 s. H.
32. Utredning med synpunkter på sågverksdriften i Norrland och förslag angående inrättande av en central sågverksskola. V. Pettersson. 160 s. 1 karta. Jo.
33. Redogörelse i sammandrag för utredning rörande planering av jordbruket och skogsbruket i Nedertorneå kommun. V. Pettersson. 177 s. 6 pl. 1 karta. Jo.
34. 1940 års skolutrednings betänkanden och utredningar. 9. Gymnasiet. Idun. 622 s. E.
35. Elkraftutredningens redogörelse nr 2: 12. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras råkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Malmöhus län. Beckman. 43 s. K.
36. Vid andra riksskogstaxeringen av Norrland åren 1938—42 använd metodik och härom vunna erfarenheter. Redogörelse—avgiven av 1937 års riksskogstaxeringsnämnd. V. Pettersson. 205 s. S.
37. 1945 års skogshärbärgesutredningens betänkande. Del 1. Utredning rörande bostads- och levnadsförhållandena på hemmanskogarna med förslag till åtgärder för bostadsbeståndets komplettering och förbättrande. Idun. 301 s. S.
38. Lsgberedningens förslag till jordabalk. 1. Norstedt. 313 s. Ju.
39. Supplement nr 7 till Sveriges familjenamn 1920. Statens Reproduktionsanstalt. 112 s. Ju.
40. Elkraftutredningens redogörelse nr 2: 11. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras råkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Kristianstads län. Beckman. 40 s. K.

Anm. Om särskild tryckort ej anges, är tryckorten Stockholm. Bokstäverna med fetstil utgöra begynnelsebokstäverna till det departement, under vilket utredningen avgivits, t. ex. E. = ecklesiastikdepartementet, Jo. = jordbruksdepartementet.

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1947: 40
KOMMUNIKATIONSDEPARTEMENTET

ELKRAFTUTREDNINGENS REDOGÖRELSE NR 2: 11

REDOGÖRELSE

FÖR

DETALJDISTRIBUTÖRERNA SAMT DERAS RÅKRAFTKOSTNADER OCH PRISER VID DISTRIBUTION AV ELEKTRISK KRAFT

Kristianstads län

STOCKHOLM 1947
K. L. BECKMANS BOKTRYCKERI
[977 47]

REDD GIBBELL'S

ED.

DET/UNDISFRUIT/TOBACCO

SANT DEB/2 BANK/FRONT/ALLEN

OUR PRINCE 710 DISTRIBUTION

W. REKKTISK PRATE

REKKTISK PRATE

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sid.
Inledning	5
Detaljdistributörerna	6
Distributionsföretagens kraftanskaffning	
Självförsörjande och råkraftinköpande företag	7
Råkraftleverantörer	7
Undersökningsmaterialets omfattning	8
Råkrafttariffer	8
Medelpris för råkraft	9
Företag med höga medelpriser för inköpt råkraft	13
Kedjehandel med råkraft	14
Distributionsföretagens kraftavsättning	
Undersökningsmaterialets omfattning	18
Distributionsföretagens storlek	18
Tariffer	20
Specifik energiförbrukning	22
Medelpriser	25
Topprisföretag	29
Engångsavgifter	33
Bilaga 1. Uppgifter angående distributionsföretagen i Kristianstads län.....	35

FÖRKLARINGAR TILL VISSA FÖRKORTNINGAR OCH BETECKNINGAR

F	=	förbrukningsenhet
ha	=	hektar
hk	=	hästkraft
kV	=	kilovolt (= 1 000 volt)
kW	=	kilowatt
kWh	=	kilowattimme
m_0	=	medelpris vid inköp av råkraft
m_1	=	verkligt medelpris vid detaljdistribution
m_2	=	beräknat medelpris vid detaljdistribution (jämförelsepris)

Förkortningar beträffande företagens namn:

Aelf	=	Andelselektricitetsförening
Aelverk	=	Andelselektricitetsverk
Aenf	=	Andelsenergiförening
Af	=	Andelsförening
Bf	=	Belysningsförening
El.AB	=	Elektriska Aktiebolag
El.Af	=	Elektriska Andelsförening
El.Bf	=	Elektriska Belysningsförening
El.Df	=	Elektriska Distributionsförening
El.Enf	=	Elektriska Energiförening
El.F	=	Elektriska Förening
Elf	=	Elektricitetsförening
Elverk	=	Elektricitetsverk
Enf	=	Energiförening
KrAB	=	Kraftaktiebolag (Kraft Aktiebolag)
Krf	=	Kraftförening
Krst	=	Kraftstation
Krv	=	Kraftverk

Tilläggen »u. p. a.» och »m. b. p. a.» i föreningsnamn ha i förekommande fall uteslutits.

Inledning

För att möjliggöra ett bedömande av priserna på elektrisk kraft i olika orter har elkraftutredningen verkställt en undersökning av vissa förhållanden inom detaljdistributionen av elektrisk kraft i landet. Föreliggande redogörelse angående Kristianstads län grundar sig på uppgifter, som lämnats av distributionsföretagen i länet och som med några få undantag genomgående avse förhållandena år 1943. Undersökningen omfattar ej kostnaderna för kraftverkens produktion av elektrisk kraft utan tar endast sikte på distributionsföretagens inköps- och försäljningspriser.

För det insamlade undersökningsmaterialets omfattning och de allmänna principerna vid dess bearbetande har närmare redogjorts i den inledande översikt, som framlagts såsom elkraftutredningens redogörelse nr 1 (Statens offentliga utredningar 1947: 3). Åtskilliga frågor av grundläggande betydelse för bedömande av de i de särskilda länsredogörelserna intagna uppgifterna behandlas i den inledande översikten. Därin gives en kort översikt över kraftförsörjningen i Sverige med en del exempel på förhållanden inom produktionen och distributionen, som öva inflytande på priset för elektrisk kraft. Vidare redogöres för tariffernas uppbyggnad, benämning och klassificering, detaljdistributörernas organisationsformer, metoden för undersökning av kedjehandel, engångsavgifternas betydelse m. m. I den inledande översikten beskrives också huru beräkning verkställts av de olika distributionsföretagens medelpriser såväl vid inköp av råkraft (m_0) som vid försäljning i detaljdistribution dels under verkligen rådande avsättningsförhållanden (m_1), dels under förutsättning av en viss enhetlig elektrifieringsnivå (m_2). Vidare klarläggas där åtskilliga i länsredogörelserna förekommande speciella beteckningar och uttryck. Den inledande översikten förutsättes sålunda tjäna till vägledning vid studiet av redogörelserna för de särskilda länen.

En utförlig redogörelse för tariffinventeringen och den statistiska bearbetningen av undersökningsmaterialet har utarbetats för varje län och tryckts i en mindre stencilupplaga. I föreliggande länsredogörelse ha i koncentrerad form sammanställts företrädesvis sådana uppgifter, som kunna förväntas ha ett mera allmänt intresse. Den fullständiga, stenciltryckta redogörelsen är avsedd att tillhandahållas myndigheter och andra, som ha behov av mera ingående uppgifter.

En sammanfattande översikt rörande distributionsförhållandena inom landet i dess helhet kommer sedermera att framläggas i form av en särskild riksredogörelse.

Detaljdistributörerna

I Kristianstads län finnas sammanlagt 130 detaljdistributörer. Förteckning över samtliga distributörers namn och adress finnes i bilaga 1, som även innehåller vissa uppgifter om distributionsföretagens inköp och försäljning av energi m. m. I förteckningen äro i bokstavsordning medtagna alla företag, som ha sina administrationsorter i Kristianstads län och uppgifterna avse företagens hela verksamhet, även om denna delvis skulle sträcka sig utanför länet. Tre företag, som ha distributionsverksamhet inom flera län, ha medtagits, ehuru administrationsorten är belägen utanför länet, nämligen statens järnvägar, lotsverket och Sydsvenska KrAB (Sydkraft). I bilaga 1 redovisas dock blott den del av dessa företags verksamhet, som avser distributionen i Kristianstads län. Beträffande Sydkraft, som redovisat sin detaljdistribution distriktsvis efter ortsnätens sträckning, har emellertid i vissa fall här medtagits även distributionen inom grannkommuner i annat län.

Förteckningen upptar endast företag, som försälja elektrisk kraft för direkt detaljkonsumtion, dvs. allmänhetens förbrukning för s. k. borgerliga behov, innefattande belysning samt kraft för hushåll, jordbruk, hantverk och småindustri. Uteslutna äro sålunda bl. a. dels företag, som endast leverera råkraft, dvs. vanligen högspänd kraft till en eller flera distributörer, dels företag, som endast leverera industriell kraft. Vidare ha uteslutits sådana detaljdistributörer, som tillgodose lägre antal än tre förbrukare eller som endast tillhandahålla frikraft till anställda.

Av de 130 företagen i länet, som idka detaljdistribution av elektrisk kraft, äro 14 kommunala, 2 aktiebolag, 75 ekonomiska föreningar, 20 underhållsföreningar, 11 industrier, 6 enskilda personer och 2 speciella företag (statens järnvägar och lotsverket). Någon statlig distributionsverksamhet i egentlig mening förekommer ej i Kristianstads län. För de olika företagsformerna har närmare redogjorts i den inledande översikten, kap. V.

Länets fyra städer ha alla kommunala elverk. I övrigt förekomma kommunala distributionsföretag i sex köpingar och fyra municipalsamhällen. Sistnämnda tio kommunala företag redovisas i det följande såsom landsbygdsföretag.

Distributionsföretagens kraftanskaffning

Självförsörjande och råkraftinköpande företag

Av distributörerna i Kristianstads län äro 11 helt självförsörjande, vilket innebär, att vederbörande företag erhåller all energi från egen kraftkälla. Hit räknas i första hand Sydkraft, oavsett att detta storkraftföretag erhåller krafttillskott från stamlinjenätet. De återstående självförsörjande företagen utgöras av 1 industri, 3 ekonomiska föreningar och 6 företag i enskild persons ägo. Det stora flertalet eller 107 distributionsföretag producera icke själva någon kraft utan inköpa hela sitt behov från någon råkraftleverantör. Jämte dessa »totalinköpande» distributionsföretag förekomma sådana, som dels själva producera kraft vid egen kraftstation, dels inköpa kraft i större eller mindre omfattning, »delinköpande» företag. I Kristianstads län förekomma 12 sådana företag.

Råkraftleverantörer

Som råkraftleverantörer uppträda icke blott kommunala företag, aktiebolag och industrier, utan även ekonomiska föreningar och enskilda personer. Råkraftleverantörerna företräda med andra ord samma typer av företag som distributörerna.

Sydkraft är den ojämförligt största kraftproducenten i Kristianstads län. Sydkraft med dotterbolag har i södra Sverige 26 vattenkraft- och 2 värmekraftverk. Av samtliga dessa är endast ett, vattenkraftverket i Torsebro, beläget i Kristianstads län. Många distributörer inköpa icke sin råkraft direkt från Sydkraft utan från någon återförsäljare. Som exempel kan nämnas Ängelholms stadselverk, som återförsäljer till 5 företag, av vilka en del i sin tur leverera råkraft till andra mindre distributörer.

En speciell typ av råkraftleverantörer utgöra samköpsföreningarna, dvs. sammanslutningar av flera kraftavnämare (distributörer, industrier m. m.) för gemensamt inköp av vanligen högspänd kraft. Samköpsföreningarna bedriva i regel ej själva någon detaljdistribution. I Kristianstads län finnes endast en samköpsförening, nämligen Föreningen Bjäre Kraftförvaltning, som består av 7 medlemmar och inköper kraft från Ängelholms stad.

I bilaga 1, kolumn 2, är för varje distributionsföretag angivet, varifrån företaget hämtar sin råkraft. Av länets 21 råkraftleverantörer äro 17 tillika detaljdistributörer inom länet och återfinnas såsom sådana i kolumn 1. För

de 4 leverantörer, som ej bedriva detaljdistribution i länet, är i bilagan särskilt anmärkt, huru de anskaffa sin råkraft. Ur bilagan kan man sålunda härleda ett företags råkraftinköp till den ursprunglige råkraftleverantören.

Undersökningsmaterialets omfattning

I den mån ett distributionsföretag erhåller sin råkraft från egen kraftkälla ha några undersökningar om företagets råkraftkostnader ej skett. Den följande framställningen avser endast sådana företag, som helt eller delvis inköpa sin råkraft. Utom de självförsörjande distributionsföretagen äro vidare s. k. underhållsföreningar och industrier undantagna. Underhållsföreningarna inköpa icke själva någon energi och de industribetonade detaljdistributörerna använda i regel den ojämförligt största delen av inköpt råkraft i den egna rörelsen. Utanför undersökningen av råkraftpriserna ha sålunda lämnats länets 20 underhållsföreningar, 11 självförsörjande distributionsföretag (därav 1 industri), 10 icke självförsörjande industrier samt de 2 speciella företagen (statens järnvägar och lotsverket).

Vidare ha av olika anledningar specificerade uppgifter om råkraftinköp under år 1943 ej kunnat erhållas för Fjärlövs Elf, Norra Sandby Enf och Fjälkestads Elf. Antalet företag, vilkas råkraftinköp undersökts, utgör följaktligen 84. Uppgifterna för Torekovs Elf och Ramsjöortens Elf, som samköpa råkraft, redovisas i bilaga 1 gemensamt under sistnämnda företag. På samma sätt upptages där under råkraftuppgifterna för Kviingeortens El.Df hela det råkraftinköp, som sker genom Föreningen Spånga Krv för ägarnas, Kviingeortens El.Df och Vinslövs Köpings Elverk, gemensamma räkning.

I bilaga 1, kolumn 3, angives för ifrågavarande företag deras totala inköp av råkraft, uttryckt i tusental kWh (kilowattimmar). I den angivna energimängden ingår all av distributionsföretaget inköpt energi, oavsett om densamma distribueras till allmänhetens förbrukning eller delvis jämväl till industrier eller till någon återförsäljare.

Råkrafttariffer

Distributionsföretagen inköpa vanligen kraft med en spänning av 1 500—20 000 volt vid lämplig transformatorstation på leverantörens högspänningsnät. De tariffer, som tillämpas vid engrosförsäljning av elektrisk kraft, kunna i princip vara uppbyggda på samma sätt som de i detaljdistributionen förekommande. Vid försäljning av högspänd kraft förekommer emellertid ofta, att effektaavgift ingår i tariffen, vilket är mindre vanligt beträffande detaljtariffer. För de olika tariffernas typer, sammansättning och benämning har närmare redogjorts i den inledande översikten, kap. III.

Varje distributionsföretag inköper i regel all sin råkraft enligt en enda tariff. I 5 fall förekommer det emellertid, att en tillsatstariff tillämpas för viss

kraft, som levereras enligt särskilt tilläggskontrakt eller som är avsedd till speciellt ändamål. De vanligaste råkrafttarifftyperna äro effekttariff av stegrabatttyp, som tillämpas för 24 företag, vilka tillsammans inköpa 17 % av ifrågavarande råkraft, och vanlig effekttariff, som tillämpas för 22 företag, vilka inköpa 15 % av råkraften. Därefter kommer effekttariff med tidgräns, gällande för 19 företag, vilka tillhopa inköpa över hälften (53 %) av råkraften. Jämväl ovannämnda 24 effekttariffer av stegrabatttyp äro nästan alla tillika av dubbeltyp, dvs. med tidgräns. I 12 fall, representerade 14 % av råkraftomsättningen, säljes råkraften enligt en enkel energitariff. Förutom ovannämnda tariff typer förekomma i mindre utsträckning enkel blocktariff och tidgränstariff samt i enstaka fall stegrabatttariff, ackordstariff och effekttariff av utnyttjningstyp.

För råkraftleveranser från Sydkraft eller dess underleverantörer ha i 42 fall nya tariffer införts efter år 1943, till vilka hänsyn ej tagits i föreliggande framställning. Dessa äro genomgående effekttariffer av kombinerad block- och utnyttjningstyp.

Medelpris för råkraft

Med ledning av distributörernas uppgifter angående inköpt råkraft och för denna enligt vederbörlig tariff erlagd avgift under år 1943 har *medelpriset vid inköp av råkraft*, betecknat m_0 , uträknats för de olika distributionsföretagen. Därvid har hänsyn tagits till förekommande kristillägg på avgifterna i form av index- och kolklausuler, som tillämpas av flertalet råkraftleverantörer i länet.

Av de 84 företag, vartill undersökningen av råkraftpriserna hänför sig, ha 6 egen kraftstation och täcka endast delvis sitt behov av kraft genom inköp från annat håll. Storleksförhållandet mellan den inköpta kraften och den kraft, som produceras i den egna kraftstationen, kan variera mellan mycket vida gränser. Den egna kraftkällan kan vara så otillräcklig, att inköpet av kompletterande stödkraft avser mycket större kraftbelopp än den egna produktionen. Vare sig inköpet gäller stödkraft eller endast reservkraft för täckande av ett mer eller mindre tillfälligt behov vid vattenbrist, kan det egna kraftverkets resurser ha en betydande inverkan på priset för inköpt kraft. Om nämligen det köpande företaget har möjlighet att vid det egna kraftverket magasinera vatten, kan dess inköp inskränkas till sådana tider, då leverantören har god tillgång på kraft till jämförelsevis lågt pris. Saknar däremot det delinköpande företaget kraftverk regleringsmöjligheter, kan det förutsättas, att inköpet måste ske under de tider, då efterfrågan på elkraft normalt är störst och att därför inköpspriset blir jämförelsevis högt. Eftersom sålunda de delinköpande företagens medelpriser ej äro helt jämförbara vare sig sinsemellan eller med de totalinköpande företagens även för de fall, då de inköpta energimängderna äro av samma storleksordning, har undersökningen av medelpriset m_0 gjorts i första hand beträffande sådana företag, som en-

bart distribuera inköpt kraft. Dessa totalinköpande företag äro i Kristianstads län 78 stycken.

I tabell 1 äro de totalinköpande distributionsföretagen indelade i grupper efter företagsform med angivande av största och minsta totalt inköpta energimängd samt högsta och lägsta förekommande medelpris inom varje grupp ävensom genomsnittligt inköpt energimängd och medelpris för de olika grupperna.

Tabell 1. Medelpris (m_0) vid inköp av råkraft för totalinköpande företag

Detaljdistributörernas företagsform	Antal företag	Inköpt energi per företag (1000 kWh)			Medelpris m_0 (öre/kWh)		
		max.	min.	medel	max.	min.	medel
Kommun	13	8 640	373	2 589	7·0	1·3	3·9
Aktiebolag	—	—	—	—	—	—	—
Ekonomisk förening	65	2 257	2	220	20·0	4·8	6·8
Enskild person	—	—	—	—	—	—	—
Speciell	—	—	—	—	—	—	—
Stadsföretag	4	8 640	1 364	5 015	4·4	1·3	3·1
Landsbygd-företag	74	3 211	2	377	20·0	3·4	6·0
Länet	78	8 640	2	615	20 0	1·3	4·8

I diagram 1 finnes medelpriset m_0 för de totalinköpande företagen grafiskt återgivet. Diagrammet är uppritat efter fallande medelpris med företagens inköpta energi avsatt efter den horisontala axeln. Varje företag representeras

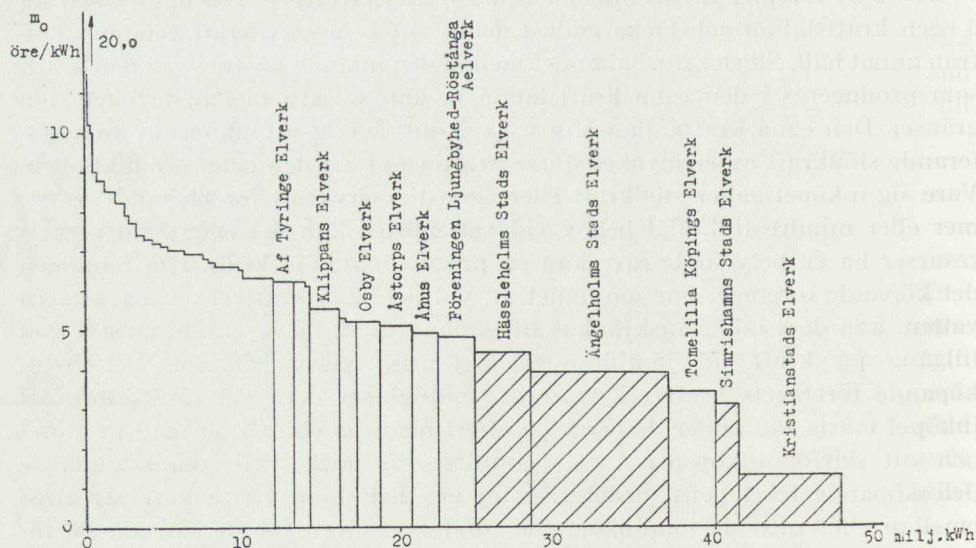

Diagram 1. Medelpris (m_0) för råkraft, avseende totalinköpande företag. (Stadsföretagens staplar äro streckade.)

sålunda av en stapel (rektangel) med basen motsvarande den inköpta energimängden och höjden motsvarande medelpriset. Höjddlinjerna äro i diagrammet utritade endast för vissa större, däri namngivna företag. Stadsföretagens staplar äro streckade. Av diagrammet framgår, att stadsföretagen ligga till höger med relativt låga medelpriser, ävensom att de av städerna inköpta energimängderna äro stora.

En liknande undersökning har verkställts angående de 6 företag, som ha egen kraftstation och endast delvis inköpa kraft. Dessa delinköpande företag (1 kommun, 1 aktiebolag och 4 ekonomiska föreningar) inköpa i genomsnitt betydligt mindre energi per företag än de totalinköpande eller 88 000 kWh mot 615 000 kWh för företagen utan egen kraft. Det genomsnittliga medelpriset m_0 för delinköpande företag, vilka alla äro landsbygdsföretag, är 8,9 öre/kWh. Några allmängiltiga slutsatser kunna dock som ovan nämnts ej dragas av dessa siffror.

Den föregående undersökningen av medelpriset m_0 hänför sig till distributörernas inköp. I tabell 2 har samma undersökningsmaterial sammanställts i syfte att erhålla en bild av det medelpris, som råkraftleverantörerna betinga sig vid försäljning av råkraft. Leverantörerna äro sammanförda gruppvis efter företagsform, varvid dock Sydkraft redovisas särskilt. För varje grupp är angivet antalet totalinköpande distributionsföretag, som äro kunder hos någon leverantör i gruppen, den energimängd, som försäljes till största och minsta kunden och i genomsnitt till varje kund, samt högsta och lägsta tillämpade medelpris ävensom leverantörgruppens genomsnittliga medelpris för all till distributionsföretagen försäld energi.

Den ojämförligt största delen eller omkring 93 % av all råkraft, som försäljes till företag utan egen kraftstation, levereras direkt från Sydkraft.

Tabell 2. Medelpris (m_0) vid försäljning av råkraft till totalinköpande företag

Råkraftleverantörer		Antal inköpande företag		Försäld energi per inköpande företag (1000 kWh)			Medelpris m_0 per inköpande företag (öre/kWh)		
Antal	Företagsform	städer	landsbygd	max.	min.	medel	max.	min.	medel
—	Staten	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Kommunala	—	14	350	8	77	12·0	6·2	7·7
	Aktiebolag:								
1	Sydkraft	4	—	8 640	1 364	5 015	4·4	1·3	3·1
	Övriga	—	45	3 211	14	545	10·6	3·4	5·8
4	Ekonomiska föreningar	—	10	946	4	214	20·0	6·3	6·6
4	Industrier	—	5	64	2	27	20·0	8·0	11·5
—	Enskilda personer.....	—	—	—	—	—	—	—	—
—	Speciella	—	—	—	—	—	—	—	—
15	Länet	78		8 640	2	615	20·0	1·3	4·8

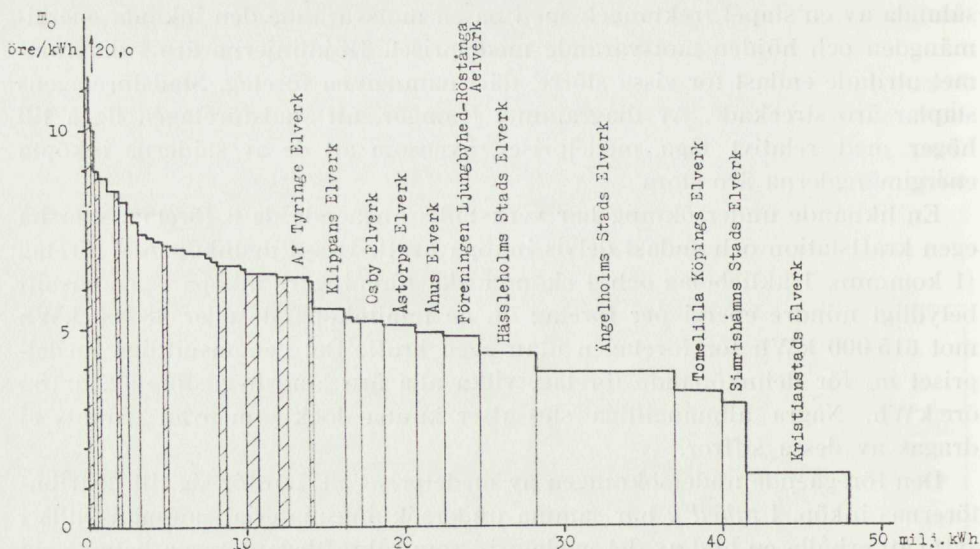

Diagram 2. Medelpris (m_0) för råkraft, avseende totalinköpande företag. (Företag, som köpa råkraft direkt från Sydkraft, ha vita, övriga företag streckade ytor.)

I diagram 2, uppritat på samma sätt som diagram 1, ha de företag, som erhålla sin råkraft direkt från Sydkraft, utmärkts med vita och övriga företag med streckade ytor. Av diagrammet framgår, att de streckade staplarna ligga till vänster, dvs. utmärka höga medelpriser.

Av den råkraft, som levereras till de delinköpande distributionsföretagen, inköpes den ojämförligt största delen av tre företag direkt från Sydkraft. Medelpriset för denna kraft är högst 8,1 och lägst 7,8 öre/kWh eller i genomsnitt 7,9 öre/kWh. Tre smärre delinköpande företag köpa råkraft från annan leverantör än Sydkraft för medelpriser mellan 8,9 och 21,9 öre/kWh eller i genomsnitt 10,7 öre/kWh.

De särskilda undersökningarna av råkraftpriserna för å ena sidan totalinköpande och å andra sidan delinköpande företag utvisa, att de sistnämnda företagens tillskott av råkraft i allmänhet ställer sig dyrare än de totalinköpande företagens råkraft.

Av hela den i bilaga 1, kolumn 3, redovisade inköpta råkraften faller på stadsföretagen 20,1 milj. kWh och på landsbygdsföretagen 28,4 milj. kWh. Genomsnittspriset för denna råkraft är för stadsföretag 3,1 öre och för landsbygdsföretag 6,0 öre. Att medelpriset är lägre för stads- än för landsbygdsföretag beror på att stadsföretagen inköpa större energimängder och ha längre utnyttjningstider än landsbygdsföretagen. (Se inledande översikten sid. 58—59.)

Företag med höga medelpriser för inköpt råkraft

En sammanställning av de företag, som uppvisa höga råkraftpriser, har gjorts i *tabell 3*, vari upptagits alla distributionsföretag i länet, som uppvisa ett medelpris m_0 av 10 öre/kWh eller däröver, med angivande av inköpt energimängd, leveransspänning och, i de fall effekten uppmätts, utnyttjningstid samt råkraftleverantör.

Tabell 3. Företag med höga medelpriser för inköpt råkraft

Inköpande distributionsföretag	Medel- pris m_0 (öre/ kWh)	Inköpt energi (1000 kWh)	Leverans- spänning (volt)	Ut- nyttj- nings- tid (tim.)	Råkraftleverantör
Sösdala KrAB ¹	21·9	19	1 500	315	Tjörnarps El.Df
Hyllinge Enf.	20·0	18	400	·	Höganäs-Billesholms AB
Skepparkrokens Elf.	20·0	4	127	·	Skeldervikens Aelf
Mammarps Elf.	16·0	2	400	·	AB Klippans Finpappersbruk
Vedby Elf.	15·5	16	5 250	·	”
Marklunda El.Enf.	12·0	13	3 000	1 300	Osby Elverk
Smålarps Enf.	11·5	8	3 000	1 570	Klippans Elverk
Hyllstofta Elf.	11·3	37	220	·	AB Svenningstorps Vals- kvarn
Ljunghuset-Sjöborgs Elf. ..	11·0	17	3 000	·	Klippans Elverk
Humlarps Elf.	10·7	26	3 000	940	Åstorps Elverk
Verums El.Df.	10·6	39	20 000	980	Sydkraft
Torups Enf.	10·2	209	20 000	1 730	”
Hågnarps Elf.	10·0	8	·	·	Bjärnums Elverk
Mardals Elf.	10·0	25	3 000	·	Höja Elf
Perstorps Sockens Elf ¹	10·0	75	·	·	Skånska Ättikfabriken AB
Vranarps Enf.	10·0	48	1 500	1 780	Sydkraft
Medeltal för länet	4·8	577	—	—	

¹ Delinköpande företag.

Av *tabell 3* framgår, att de företag, som betala höga medelpriser för råkraft, i regel inköpa mycket små energimängder och att utnyttjningstiden, i de fall den kunnat fastställas, är låg. Som jämförelse kan nämnas, att Ängelholms Stads Elverk uppvisar den högsta utnyttjningstiden, 3 970 timmar. Den normala utnyttjningstiden för en distributionsförening torde ligga mellan 2 000 och 3 000 timmar per år.

Beträffande en del av företagen i *tabell 3* gäller, att kraften levereras vid lågspänning. I dessa fall behöva distributionsföretagen ej svara för transformatorförlusterna och råkraftpriset blir därför högre än om — såsom är regel vid råkraftleveranser — uppmätning skett vid högspänning.

Av samtliga 130 distributionsföretag i länet sakna 11 stycken (8 %) förbindelse via Sydkraft med stamlinjenätet och erhålla alltså råkraft från egna kraftstationer eller från andra fristående kraftverk. Dessa företag redovisa dock sammanlagt mindre än 0,5 % av länets samtliga förbrukare resp. hela

energiomsättning för borgerliga behov. Det enda fristående kraftverk i länet, som levererar råkraft till återförsäljare, är AB Svenningstorps Valskvarn. Det återfinnes i tabell 3 med ett medelpris m_0 av 11,3 öre/kWh.

Kedjehandel med råkraft

Det är ej ovanligt, att en råkraftleverantör själv i större eller mindre grad täcker sitt behov av råkraft genom inköp och att råkraften sålunda blir föremål för kedjehandel. Med *kedjehandel* i vidsträcktaste bemärkelse avses här alla sådana fall, då försäljning av råkraft ej sker direkt från den ursprungliga råkraftleverantören till ett distributionsföretag. Såsom *ursprunglig råkraftleverantör* betraktas därvid varje företag, som antingen erhåller all sin energi från egen kraftkälla eller tillhör något av de till stamlinjenätet anknutna storkraftföretagen. I Kristianstads län är Sydkraft att betrakta såsom ursprunglig råkraftleverantör i fråga om all där förekommande kedjehandel.

Kedjehandel i nämnda vidsträckta bemärkelse behöver ej verka fördyrande. Den kan tvärtom leda till ett förbilligande av råkraften, t. ex. då ett industriföretag, som på grund av stor energiomsättning erhåller billig råkraft, avsätter en del härav till en distributör för lägre pris än det distributören skulle fått betala vid direktköp från den ursprungliga leverantören. Samma förhållande kan uppstå, om flera distributörer bilda en sammanslutning för gemensamt inköp av råkraft. Denna sammanslutning räknas dock här av praktiska skäl såsom ett »mellanled» i kedjehandeln. De allmänna synpunkterna på kedjehandel med råkraft ha närmare berörts i den inledande översikten sid. 59—61.

Tabell 4 utvisar huru de 130 distributionsföretagen i Kristianstads län anskaffa sin råkraft. Bland de 11 företag, som erhålla kraft enbart från egen kraftstation, är Sydkraft i dess egenskap av detaljdistributör inräknat.

Av tabellen framgår, att kedjehandel i vidsträckt bemärkelse förekommer i 35 fall, därav 26 över ett och 9 över två mellanled. I 8 av kedjehandelsfallen ha antingen det inköpande distributionsföretaget självt eller något föregående

Tabell 4. Distributionsföretagens råkraftförsörjning genom egen kraftstation, direktinköp och kedjehandel

Antal detaljdistributörer	Råkraft erhålles från
11	egen kraftstation
74	Sydkraft direkt
8	» » och egen kraftstation
22	» över ett mellanled
4	» » » och egen kraftstation
9	» » två »
1	Höganäs-Billesholms AB direkt
1	mindre, fristående företag med egen kraftstation direkt
130	

mellanled därjämte egen kraftproduktion, varför i dessa fall någon renodlad kedjehandel ej kan anses föreligga.

Kedjehandelsfallen ha skärsådats ur den synpunkten, att inköpspriset för sista företaget i kedjan jämförts med det pris, som företaget skulle fått erlägga, om det i stället köpt sin kraft direkt från den ursprunglige råkraftleverantören. Sistnämnda pris har beräknats med ledning av gällande medelpriser för sådana direktköpande företag, som köpa närmast motsvarande energimängder från samma ursprunglige råkraftleverantör. Denna metod möjliggör givetvis ej ett exakt bedömande av i vilken utsträckning kedjehandeln som sådan verkat fördyrande, enär ofta stora variationer finnas även inom de direktköpande företagens medelpriser.

En noggrann undersökning huruvida kedjehandeln verkat prisuppdrivande eller ej förutsätter en ingående teknisk-ekonomisk utredning för varje särskilt fall, vilken givetvis icke kunnat ske genom elkraftutredningens försorg. Det har emellertid ansetts önskvärt att ha tillgång till en förteckning över alla förekommande fall av kedjehandel för att underlätta senare eventuella undersökningar. I anslutning till nedanstående uppräknings göras även vissa kommentarer, baserade på den ovan angivna schematiska undersökningsmetoden. Det är icke uteslutet, att en noggrann undersökning senare kan komma att i vissa fall erfordra justering av de lämnade omdömena.

Flera av de år 1943 förefintliga 35 kedjehandelsfallen ha på senare tid avvecklats genom Sydkrafts försorg och i åtskilliga fall pågå underhandlingar om avveckling. Dessa bortfallande kedjehandelsfall äro följande 18:

- 1—2. *Sydkraft — Munka Ljungby Aelf — 2 företag: Skälderhus Enf och Tostarps Enf.*
- 3—4. *Sydkraft — Tomelilla Köpings Elverk — 2 företag: Benestad med Omnejd Enf och Sälshög-Everöds Elf.*
- 5—8. *Sydkraft — Ängelholms Stads Elverk — 4 företag: Hjärnarps Elf, Höja ELF, Skeldervikens Aelf och Vejby med Omnejd Enf.*
- I de 4 förstnämnda fallen ha mellanleden numera bortfallit. I fallen 5—8 skall Sydkraft senast efter utgången av nu löpande kontraktstid, dvs. från och med år 1949, leverera råkraft direkt till de fyra föreningarna.
- 9—11. *Sydkraft — Bjärnums Elverk — 3 företag: Hemmeströ Elf, Hågnarps ELF och Mala Aelf.*
- 12—14. *Sydkraft — Klippans Elverk — 3 företag: Gråmanstorps Elf, Ljunghuset-Sjöborgs Elf och Smålarps Enf.*
15. *Sydkraft — AB Klippans Finpappersbruk — Mammars Elf.*
16. *Sydkraft — Osby Elverk — Marklunda EL.Enf.*
17. *Sydkraft — Åstorps Elverk — Humlarp Elf.*

Vederbörande mellanled i fallen 9—17 ha övertagit underföreningarnas distribution.

18. *Sydkraft — Råbelövs Fideikommiss — Fjälkestads Elf.* Sydkraft har övertagit Fjälkestads Elf:s distribution.

I förestående 18 fall har kedjehandeln sålunda avvecklats eller pågå underhandlingar om avveckling genom att antingen den ursprunglige råkraftleverantören (Sydkraft) eller ett mellanled övertar vederbörande underdistributörers detaljdistribution. Enligt uppgift från Sydkraft fortgår arbetet med avveckling jämväl beträffande kvarstående kedjehandel.

Återstående 17 kedjehandelsfall ha uppdelats på två grupper, nämligen *skenbar kedjehandel* och *övrig kedjehandel*. Med *skenbar kedjehandel* avses sådan kedjehandel, där återförsäljaren exempelvis är en samköpsförening eller ett dotterföretag till vederbörande råkraftleverantör, eller där det sista ledet i kedjan strängt taget är att betrakta som en slutlig konsument, t. ex. gårdar och industrier, som distribuera till anställda. *Skenbar kedjehandel* anses även föreligga, om sista ledet i kedjan är en underhållsförening. Såsom *övrig kedjehandel* redovisas alla andra fall av kedjehandel i vidsträcktaste bemärkelse, sålunda även sådan som ej verkar prisuppdrivande.

A. Skenbar kedjehandel

1—2. *Sydkraft — Vinslövs Köpings Elverk — 2 företag: Lommarps Enf och Vanneberga El.F.*

3. *Sydkraft — Tjörnarps m. fl. Samhällens El.Df — Sösdala KrAB — Brönnestads Transformatorförening.*

Sista ledet i dessa tre fall (1—3) utgöras av underhållsföreningar. (Se i övrigt nedan under B nr 7.)

4. *Sydkraft — Verums El.Df — Bröderna Jönssons Möbelfabrik.* Möbelfabriken är en industri och dess råkraftinköp har därför ej närmare undersökts. Dess distribution torde för övrigt närmast gälla personer, som äro anställda vid fabriken.

5—10. *Sydkraft — Ängelholms Stads Elverk — Föreningen Bjäre Kraftförvaltning — 6 företag: Båstads Köpings Elverk, Förslövs Aelf, Grevie Elf, Grevie Sockens Elf, Ramsjöortens Elf och Torekovs Elf.* Föreningen Bjäre Kraftförvaltning utgör en samköpsförening, vari de 6 företagen i sista ledet ingå som medlemmar. Ängelholms Stads Elverk bortfaller som mellanled senast från och med år 1949.

B. Övrig kedjehandel

1. *Sydkraft — Knislinge Elverk — Emmislövsortens El.Af.*

2. *Sydkraft — Tomelilla Köpings Elverk — Ullstorps Enf.*

Råkraftpriset m_0 för sista ledet i kedjan synes i dessa två fall tämligen väl ansluta sig till det beräknade priset vid direktköp från Sydkraft.

3. *Sydkraft — AB Klippans Finpappersbruk — Vedby Elf.*

4. *Sydkraft — Ängelholms Stads Elverk — Höja El.F. — Mardals Elf.*

5. *Sydkraft — Ängelholms Stads Elverk — Skeldervikens Aelf — Skepparkrokens Elf.*

Råkraftleverans till sista ledet sker i dessa fall (3—5) enligt enkel energitariff (nr 4 och 5) eller enkel blocktariff (nr 3). Dessa tariffer måste anses mindre lämpliga som råkrafttariffer. (Kedjehandeln över Ängelholms Stads Elverk till Höja El.F och Skeldervikens Aelf är som ovan nämnts under avveckling).

6. *Sydkraft — Skånska Ättikfabriken AB — Perstorps Sockens Elf.*

7. *Sydkraft — Tjörnarps m. fl. Samhällens El.Df — Sösdala KrAB.*

I de båda sistnämnda fallen (6—7) har sista ledet i kedjan egen kraftkälla och råkraftinköpet avser endast reservkraft. Perstorps Sockens Elf inköper omkring 75 000 kWh för ett medelpris av 10,0 öre/kWh och Sösdala KrAB 19 000 kWh för ett medelpris av 21,9 öre/kWh. Utnyttjningstiden är i sista fallet låg (315 timmar om året). Eftersom det i dessa båda fall är fråga om reservkraft kan kraftprisets skälighet ej närmare bedömas.

Vid en jämförelse med tabell 3 framgår, att 11 av ovannämnda kedjehandelsfall beröra distributionsföretag, vilkas medelpriser för inköpt råkraft uppgå till minst 10 öre/kWh. I 6 av dessa fall är emellertid kedjehandeln numera avvecklad eller under avveckling, medan de återstående 5 fallen kommenteras ovan under rubriken »Övrig kedjehandel» (B 3—7). I vilken mån kedjehandeln som sådan verkat prisuppdrivande kan dock ej med bestämdhet anges, enär priset påverkas av flera andra faktorer än en eventuell mellanhandsvinst.

Trots att nära en fjärdedel av distributionsföretagen i länet år 1943 erhöll råkraft genom kedjehandel, utgör dock den av dessa företag under nämnda år inköpta energimängden blott 7 % av den sammanlagda energi, som alla distributionsföretagen i länet inköpt. För de under B ovan angivna 7 kedjehandelsföretagen utgör motsvarande siffra 0,5 %.

Kedjehandelns inverkan på konsumtionspriset granskas närmare nedan i samband med undersökning av distributionsföretag med höga medelpriser.

Distributionsföretagens kraftavsättning

Undersökningsmaterialets omfattning

Det stora flertalet distributionsföretag täcker helt eller delvis sitt behov av råkraft genom inköp av högspänd kraft, vilket efter nedtransformering till förbrukningsspänning vidarebefordras över ett distributionsföretaget tillhörigt ortsnät till allmänheten. En del distributionsföretag förse dessutom särskilda storförbrukare, företrädesvis industrier, med elektrisk kraft. Denna avsättning avser vanligen högspänd kraft enligt särskilda tariffer och är ej medräknad i följande framställning, som endast omfattar företagens leveranser av energi för borgerliga behov (belysning samt kraft för hushåll, jordbruk, hantverk och småindustri).

I bilaga 1 angives för varje företag dels den under år 1943 för borgerliga behov försålda energimängden i tusental kWh (kolumn 6), varmed avses den energi, som uppmäts vid förbrukarnas mätare, dels medelförbrukningen per enhet, dvs. den specifika energiförbrukningen (kolumn 7), dels ock medelpriserna m_1 och m_2 (kolumnerna 8 och 9).

Uppgift om den försålda energimängden har icke kunnat erhållas från 7 distributionsföretag. Av dessa har ett, Hunseröd Krv, förklarat sig icke kunna lämna några uppgifter om förbrukning och inbetalda avgifter, tre företag (Hörlinge-Hovgårdens Elverk, Strömhults El.Df och Önnarps Bf) sakna tariffer och uttaga ersättning genom fördelning på förbrukarna av årskostnaderna för kraftstation och ledningsnät enligt särskilda beräkningsgrunder och tre andra företag (Fjälkestads Elf, Möllegårdens Elverk och Nils Sandgren) tillämpa enbart ackordstariffer, varvid uppmätning av energien ej heller sker och förbrukningsuppgifter alltså ej kunnat erhållas.

Följande redogörelse omfattar i vad den avser energiomsättning och specifik energiförbrukning sålunda endast 123 företag. Medelprisberäkning har kunnat ske beträffande ett av de undantagna företagen, Hunseröds Krv, ehuru förbrukningsuppgifter saknas, varför redogörelsen för medelpriserna m_1 och m_2 omfattar 124 företag. I fråga om tarifferna saknas uppgifter såsom ovan nämnts för tre företag. Tariffundersökningen omfattar sålunda 127 företag.

Distributionsföretagens storlek

Länets 130 distributionsföretag äro av mycket skiftande storlek beträffande såväl distributionsområdenas omfattning som antal konsumenter och årligen försåld energimängd. I bilaga 1, kolumn 5, anges för varje företag

antalet förbrukare, vilket motsvarar antalet hushåll i vidsträckt mening, sålunda inberäknat hantverkslokaler, butiker och samlingslokaler o. d. Det i bilagan angivna sammanlagda antalet förbrukare, 67 259, kan redan på grund härav ej direkt jämföras med den officiella statistikens uppgifter om antalet förefintliga personhushåll i Kristianstads län (66 929 st. enligt folkräkningen den 31 december 1930). I många fall sträcka sig dessutom distributionsområdena på båda sidor om länsgränsen och som ovan nämnts har någon uppdelning av företagens verksamhet i sådana fall som regel ej skett.

I tabell 5 äro distributörerna sammanförda i grupper efter företagsform samt i stads- och landsbygdsföretag. För varje grupp upptagas värdena för största och minsta företag inom gruppen samt medeltalet för alla företag inom gruppen icke blott beträffande antalet förbrukare och försäld energimängd utan även beträffande antalet kommuner inom vilka företaget idkar distributionsverksamhet. Bortsett från lotsverket, statens järnvägar och Sydkraft, som ha en flera län omspannande detaljdistribution, äro alla inom vederbörande företags distributionsområde liggande kommuner medtagna, även om de äro att hänföra till annat län. Då kommunerna ju äro av mycket skiftande storlek och företagens verksamhet kan avse större eller mindre delar av en kommun bör antalet distributionskommuner ej uppfattas såsom ett fullgott uttryck för omfattningen av de olika företagens verksamhet.

De flesta företagens distributionsområden sträcka sig icke över flera än en eller två kommuner. Av samtliga företag ha 59 st. (45 %) distribution endast inom en kommun och blott 9 st. (7 %) ha distribution i mer än fem kommuner. Av sistnämnda 9 företag äro 5 ekonomiska föreningar, 2 kommunala, 1 industri och 1 aktiebolag (Sydkraft). För statens järnvägar, som i tabell 5 rubricerats som speciellt företag, är antalet kommuner ej känt. Det gäller emellertid här distribution huvudsakligen till tjänstemän, som äro bosatta utefter järnvägen. Sydkraft har det ojämförligt vidsträcktaste distributions-

Tabell 5. Detaljdistributörernas distributionsområden, konsumentantal och energiavsättning

Företagsform	Antal företag	Distribuerar till nedanstående antal						Försäld energi (1 000 kWh)		
		kommuner			förbrukare			max.	min.	medel
		max.	min.	medel	max.	min.	medel			
Staten.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kommun.....	14	9	1	2.6	7 153	170	1 789	3 044	289	1 110
Aktiebolag.....	2	98	3	50.5	12 571	818	6 695	5 894	262	3 078
Ekonomisk förening..	75	9	1	2.3	2 628	9	312	1 237	2	146
Underhållsförening..	20	5	1	1.7	401	24	139	192	5	60
Industri.....	11	6	1	2.3	710	20	215	450	6	89
Enskild person.....	6	2	1	1.2	90	7	25	15	1	7
Speciell.....	2	—	1	—	128	3	65	50	2	26
Stadsföretag.....	4	9	1	3.3	7 153	1 019	3 518	3 044	1 009	2 112
Landsbygdsföretag..	126	98	1	2.9	12 571	3	422	5 894	1	217
Länet.....	130	98	1	2.9	12 571	3	517	5 894	1	279

området, nämligen 98 kommuner. Eftersom Sydkraft svarar för distributionen även inom underhållsföreningarnas områden omfattar bolagets distribution i allt 101 olika kommuner.

Av samtliga förbrukare i länet erhålla 37 % elkraft från kommunala företag, 35 % från ekonomiska föreningar, 20 % från aktiebolag (inberäknat Sydkraft, som svarar för 19 %), 4 % från industrier och 4 % från underhållsföreningar. Av hela den detaljdistribuerade energien belöper på kommunala företag 45 %, ekonomiska föreningar 30 %, aktiebolag 18 % (därav Sydkraft 17 %) underhållsföreningar 3 % och industrier 3 %. Speciella även-som av enskilda personer ägda företag ha tillhopa en andel understigande 1 % såväl av det totala antalet förbrukare som av den totala energiavsättningen för borgerliga behov.

De största distributionsföretagen i Kristianstads län näst efter Sydkraft äro, om hänsyn tages endast till distributionskommunernas antal, Ängelholms Stads Elverk och Af Brittedals Krv med vardera 9 och Tjörnarps m. fl. Samhällens El.Df med 7 kommuner. I fråga om antalet förbrukare komma efter Sydkraft först elverken i Kristianstad med 7 153 och Ängelholm med 3 326 förbrukare. Därefter följa Föreningen Ljungbyhed-Röstånga Aelverk, de kommunala elverken i Hässleholm, Åstorp och Klippan, Af Brittedals Krv samt elverken i Tomelilla och Åhus med mellan 2 628 och 1 436 förbrukare. Även med hänsyn till energiavsättningen äro näst Sydkraft stadselverken i Kristianstad och Ängelholm de största (resp. omkring 3 och 2,4 milj. kWh). Därefter följa Föreningen Ljungbyhed-Röstånga Aelverk, de kommunala elverken i Osby och Simrishamn samt Af Tyinge Elverk, alla med en avsättning överstigande 1 milj. kWh.

En del av distributionsföretagen i länet äro mycket små. Sålunda tillgodose 8 företag, motsvarande 6 % av samtliga företag i länet, ett lägre antal än 20 konsumenter. Av dessa småföretag äro 3 ekonomiska föreningar, 4 enskilda och 1 speciellt företag. Den till konsumenterna försålda energimängden understiger 5 000 kWh i fråga om 5 företag, nämligen 2 föreningar, 2 enskilda och 1 speciellt företag. Bland dessa äro ej medräknade de 7 företag för vilka uppgifter och energiavsättning saknas, ehuru de kunna antagas ha mycket små energileveranser.

Vid jämförelse mellan stads- och landsbygdsföretag bör iakttagas, att uppgifterna för stadsföretagen inbegripa även dessa företags landsbygdsdistribution. Ängelholms stadselverk har som förut framhållits distribution i 8 närliggande landskommuner. Även Hässleholms stad bedriver landsbygdsdistribution, dock endast inom en landskommun.

Tariffer

I den inledande översikten, kap. III, har en närmare beskrivning lämnats över förekommande typer av tariffer, dessas benämning, klassificering och beteckning med typnummer, vilket ger upplysning om av vilka beståndsdelar (fast avgift, effektagift och energiavgift) vederbörande tariff är uppbyggd.

I bilaga 1, kolumn 10, har för varje distributionsföretag angivits dess tariffuppsättning genom uppräknig av typnumren på de tariffer, företaget tillämpar. Om ett företag har ett flertal tariffer, som tillhöra samma typ men äro avsedda för olika ändamål (belysning, motordrift, matlagning etc.) eller olika användningsområden (bostäder, butiker, samlingslokaler etc.), är endast ett typnummer angivet i kolumn 10. Betydelsen av de olika typnumren kan enklast utläsas med hjälp av den förklaring till tariffernas sifferbeteckning, som intagits såsom bilaga 3 till den inledande översikten.

De 127 distributionsföretagen i Kristianstads län, från vilka uppgifter föreligga, tillämpa sammanlagt 434 tariffer, dvs. i genomsnitt mellan 3 och 4 per företag. Vid 18 företag förekommer endast en tariff. Sydkraft har en uppsättning på 13 tariffer. De närmast största tariffuppsättningarna förekomma hos Broby Elverk och Åstorps Elverk med vardera 10 tariffer.

Av större intresse än det antal tariffer, varje företag uppvisar, är den eller de av företaget tillämpade tariffernas uppbyggnad. Denna åskådliggöres som ovan nämnts genom en sammanställning av tre siffror, tariffens typnummer. Av tabell 6 framgår i vilken omfattning tariffer av olika typer tillämpas inom de skilda grupperna av distributionsföretag i länet. Tariffernas typnummer

Tabell 6. Antal tariffer av olika typer hos skilda företagsgrupper

Tariff typ (med typnummer)	Antal tariffer som tillämpas inom företagsgrupperna								Summa	Energi- omsätt- ning %
	staten	kom- mun	AB	ekon. före- ning	under- hålls- fören.	indu- stri	enskild	spe- ciell		
Enkel energitariff (001, 101)	—	24	4	106	18	18	4	3	177	22
Enkel blocktariff (002, 102)	—	10	2	13	3	1	1	—	30	21
Polygontariff (003, 103) och utnyttjningsta- riff (004, 104)	—	3	1	7	1	2	—	—	14	5
Tidspärrtariff (005, 105)	—	3	—	2	—	—	—	—	5	0
Säsongtariff (006, 106)	—	2	—	4	—	—	—	—	6	2
Tidgränstariff (007, 107)	—	10	2	4	15	—	—	—	31	6
Stegrabattariff (008, 108)	—	12	—	6	—	—	—	—	18	8
Effektariff (01, 11) ..	—	2	—	1	—	—	—	—	3	1
Effektgränstariff (04, 14)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Grundavgiftstariff (2, 3, 4, 5, 6) ..	—	18	9	72	20	6	2	—	127	35
Ackordtariff (. . 0) ..	—	5	1	4	2	1	3	—	16	0 ¹
Speciella tariffer	—	2	—	5	—	—	—	—	7	0
Summa tariffer	—	91	19	224	59	28	10	3	434	100
Antal företag	—	14	2	72	20	11	6	2	127	—
Antal tariffer i genom- snitt per företag ..	—	7	10	3	3	3	2	2	3	—

¹ Uppskattat.

ha angivits inom parentes. En punkt i ett typnummer kan ersättas med vilken siffra som helst (utom 0 såsom tredje siffra) utan att typen ändras.

Den enkla energitariffen är mycket rikligt representerad. Ehuru denna tariff typ ej är ägnad att sporra till ökad användning av elektrisk energi, förekommer den såsom enda tariff typ hos många landsbygdsföretag. Av det totala antalet tariffer äro 41 % enkla energitariffer, och den uttagning som sker enligt desamma utgör 22 % av hela energiomsättningen.

Även grundavgiftstarifferna äro många — 29 % av hela antalet — och uttagningen enligt dessa tariffer är omfattande (35 %). Övriga tariff typer äro ej så vanliga. Enligt enkel blocktariff uttages emellertid relativt stora energimängder (21 % av totalomsättningen).

Som ovan antytts förekommer, att skilda tariffer — om än av samma typ — tillämpas alltefter det ändamål, vartill energien användes. Enligt distributörernas uppgifter äro av de 434 tarifferna i länet 124 avsedda för energi till belysning och småapparater, 116 till motorer och ej ackumulerande värmeapparater, 11 till matlagning, 15 till ackumulerande värmeapparater och 78 till vilket ändamål som helst. Av de återstående tarifferna avse 73 såväl belysning som motordrift och 17 såväl belysning som elspisar eller på annat sätt kombinerade eller eljest speciella användningsändamål.

Den enkla energitariffen har fått den allsidigaste användningen, nämligen för hela skalan av olika ändamål. Den har dock oftast betecknats som belysningstariff eller motortariff (i 69, resp. 49 fall av 174). Av de 127 grundavgiftstarifferna äro 42 avsedda för alla ändamål, 30 för belysning, 28 för motordrift och 26 för både belysning och motordrift. De flesta enkla blocktarifferna ha betecknats som motortariffer och de flesta tidgränstarifferna som kombinerade belysnings- och motortariffer.

Efter år 1943 har på flera håll tariffomläggning skett. Elkraftutredningen framlade i januari 1947 betänkande med förslag till standardtariffer för detaljdistribution av elektrisk kraft (SOU 1947: 4). Redan dessförinnan hade Sydkraft och flera av dess distributörer börjat införa tariffer, som i allt väsentligt överensstämde med de av elkraftutredningen förordade standardtarifferna. Enligt uppgift från Sydkraft tillämpas dylika tariffer numera av 22 företag. Det kan förväntas, att för vanlig detaljdistribution till hushåll, jordbruk, hantverk och småindustri den i betänkandet föreslagna normaltariffen skall komma till allt allmänare användning. Normaltariffen utgöres av en grundavgiftstariff, sammansatt — förutom av en engångsavgift — av tre årligen återkommande avgifter, nämligen en abonnentavgift per mätpunkt, en grundavgift per tariffenhet och en energiavgift per kWh¹.

Specifik energiförbrukning

Att en bygd blivit elektrifierad innebär, att den har tillgång till elektrisk kraft. I vilken omfattning denna tillgång verkligen utnyttjas får man kännedom om genom att fastställa *den specifika energiförbrukningen*, dvs. den för

¹ Sydkraft tillämpar en grundavgift av 7 kr. 50 öre per tariffenhet.

bygden genomsnittliga energiuttagningen under ett år hos varje konsument eller hushåll. Då hushållen kunna vara av mycket skiftande storlek har för utredningens ändamål införts begreppet *förbrukningsenhet* (F) såsom en för hela landet gemensam måttenhet för gradering av konsumenthushållen efter deras storlek, dvs. deras elektrifieringsbehov.¹ Den enskilde förbrukaren anses representera det antal förbrukningsenheter, som motsvarar summan av antalet rum och antalet hektar odlad jord med ett tillägg till summan av 2 enheter. Den specifika energiförbrukningen inom ett företags distributionsområde anges i bilaga 1, kolumn 7, såsom den genomsnittliga energiuttagningen under ett år per förbrukningsenhet (kWh/F) inom området. Antalet förbrukningsenheter inom ett distributionsområde har kunnat uppskattas med ledning av den officiella statistikens uppgifter om rumsantal och åkerareal.

Uppgifterna i kolumn 7 utgöra ett uttryck för i vilken grad den elektriska kraften utnyttjas inom respektive distributionsområden. I största allmänhet torde man kunna säga, att en specifik energiuttagning, som håller sig under 30 å 35 kWh/F, ger en antydning om, att området ifråga huvudsakligen endast är belysningselektrifierat. En dubbelt så stor medelförbrukning, 60 å 70 kWh/F, gör det troligt, att elkraften inom området även användes för motor-drift och en specifik energiförbrukning av över 100 kWh/F antyder en ännu mera vidgad användning av den elektriska energien. Inom områden, där elkraften fått en mycket omfattande användning, t. ex. till såväl belysning och motorer som matlagning och bostadsuppvärmning, kan den specifika energiförbrukningen stiga till 1 000 kWh/F och däröver. Elkraftutredningen har, såsom i den inledande översikten (sid. 66) framhållits, utgått ifrån att en specifik energiförbrukning av 65 kWh/F motsvarade vad som kunde anses vara en rimlig elektrifieringsnivå på landsbygden.

I *diagram 3* är den genomsnittliga energiförbrukningen per förbrukningsenhet inom samtliga ifrågavarande distributionsområden grafiskt återgiven. Företagens storlek har utmärkts genom att antalet förbrukningsenheter har avsatts efter den horisontella axeln och stadsföretagens staplar ha markerats genom streckning. Eftersom en del stadsföretag ha en betydande landsbygdsdistribution, ger diagrammet ej en fullt riktig avvägning mellan städer och landsbygd. Med ledning av uppgifterna i bilaga 1, kolumn 7, kan ett godtyckligt utvalt företags läge i diagrammet lätt bestämmas, varigenom man får en uppfattning om hur pass välelektrifierat företagets distributionsområde är i jämförelse med övriga områden i länet.

Tabell 7 utvisar den specifika energiförbrukningen inom olika företagsgruppers distributionsområden. För varje grupp angivas värdena för de företag, som uppvisa högsta och lägsta energiuttagningen per förbrukningsenhet, ävensom genomsnittsvärdet för hela gruppen.

Av sammanställningen i *tabell 7* framgår bl. a., att den specifika energiförbrukningen hos företag i Kristianstads län är i genomsnitt 57 kWh/F och varierar mellan 184 och 11 kWh/F. Genomsnittsvärdet för städerna är 91

¹ Begreppet förbrukningsenhet förklaras närmare i den inledande översikten sid. 64.

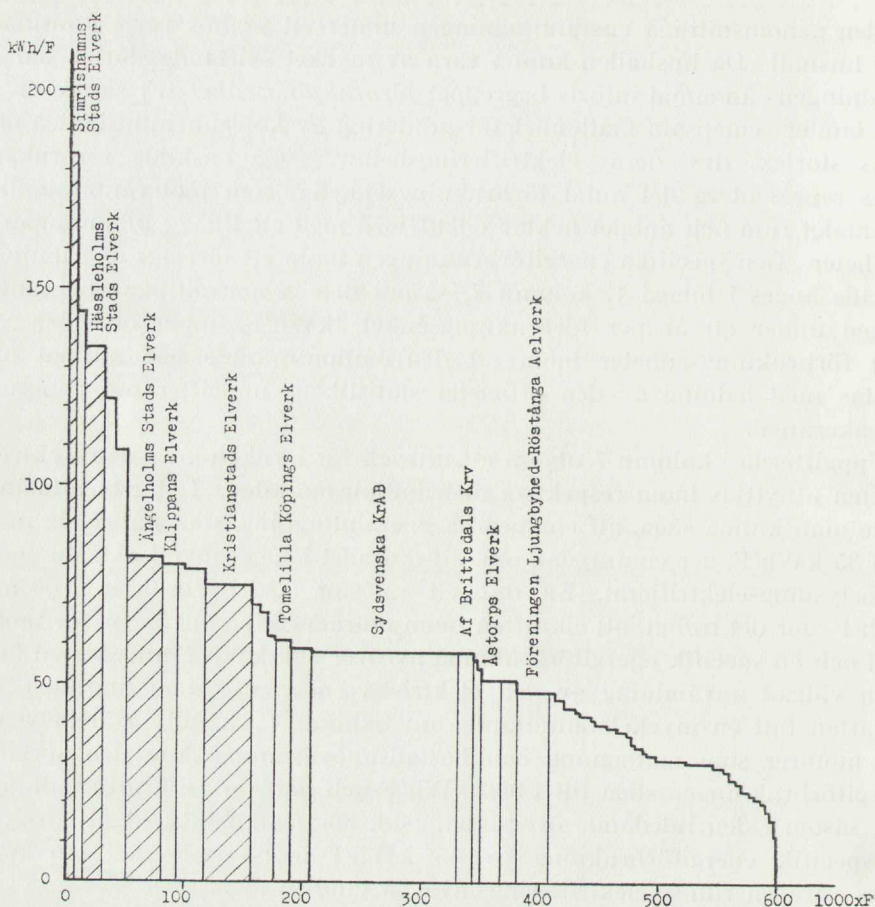

Diagram 3. Specifik energiförbrukning (kWh/F) hos distributionsföretagen.
(Stadsföretagens staplar äro streckade.)

Tabell 7. Specifik energiförbrukning inom olika grupper av företag

Företagsform	Specifik energiförbrukning (kWh/F)		
	max.	min.	medel
Staten.....	—	—	—
Kommun	184	40	81
Aktiebolag	58	31	48
Ekonomisk förening	144	11	46
Underhållsförening.....	108	13	39
Industri	59	16	42
Enskild person.....	34	16	18
Speciell	50	39	40
Stadsföretag	184	75	91
Landsbygdsföretag	144	11	51
Länet	184	11	57

kWh/F och för landsbygden 51 kWh/F. Sistnämnda uttryck för elektrifieringsnivån på landsbygden ligger lägre än det av elkraftutredningen antagna medelvärde 65 kWh/F. De kommunala företagen, vari städerna ingå, redovisa genomsnittligt den högsta och företagen i enskild persons ägo den lägsta specifika energiförbrukningen. Den grupp landsbygdsföretag, som representeras av de ekonomiska föreningarna, uppvisa en genomsnittlig specifik förbrukning 46 kWh/F. Elektrifieringsnivån hos dessa företag växlar emellertid inom vida gränser, nämligen från 11 till 144 kWh/F.

Medelpriser

På grundval av företagens uppgifter om konsumenternas energiförbrukning samt bruttointkomsten av den försålda energien kan det inom distributionsområdet gällande priset per såld kWh uträknas. Detta pris utgör *det verkliga medelpriset* vid försäljning av elektrisk energi och har betecknats m_1 . Då många företags tariffer äro av progressiv natur och sålunda medge ett lägre pris vid ökad uttagning, blir medelpriset m_1 beroende av energiförbrukningens omfattning. Medelpriset kan därför bli olika för två företag med exakt samma tariffuppsättning, om nämligen den specifika energiuttagningen är olika inom deras områden. Av det föregående framgår, att den specifika energiuttagningen uppvisar stora variationer inom olika distributionsområden. Medelpriset m_1 är därför ej lämpligt som direkt jämförelsepris.

Därest elkraften utnyttjades i lika hög grad inom alla distributionsområden i landet, skulle de olika distributörernas medelpriser kunna direkt jämföras med varandra. Ett på denna förutsättning grundat medelpris har uträknats för varje företag. Detta är avsett som *jämförelsepris* (betecknat m_2) och utgöres av det pris, som gällande tariffer skulle medföra vid en förutsett specifik energiförbrukning av i genomsnitt 65 kWh/F, dvs. det antagna medelvärde för landsbygden.

En närmare redogörelse för principerna för beräkningen av medelpriserna m_1 och m_2 har lämnats i den inledande översikten, kap. VII. Det är att märka, att medelpriserna icke avse att utvisa, vad en enstaka abonnent får betala. De ange helt enkelt distributionsföretagets medelinkomst per kWh av all företagets distribution för borgerliga behov. Medelvärdena m_1 och m_2 äro sålunda genomsnittspris, som gälla för distributionsområdet som helhet betraktat.

Medelpriserna m_1 och m_2 ha angivits för varje företag i bilaga 1, kolumnerna 8 och 9.

Vid en jämförelse mellan ett visst företags verkliga medelpris (m_1) och beräknade medelpris (m_2) kunna följande allmänna synpunkter framhållas. Om ett företag tillämpar en enda tariff, som är av icke progressiv natur, och energipriset sålunda är detsamma oavsett energiuttagningens omfattning, bli m_1 och m_2 lika stora. Tillämpar

företaget flera icke progressiva tariffer, om än av samma typ¹, exempelvis enkla energitariffer med olika pris för belysning och motordrift, kan det inträffa, att m_1 och m_2 bli olika. Detta beror på att förbrukningens fördelning på nämnda ändamål vid en elektrifieringsnivå av 65 kWh/F, som lagts till grund för beräkningen av m_2 , i vissa fall kan avvika från den nu rådande, på vilken beräkningen av m_1 grundar sig. Klart är vidare, att m_1 och m_2 bli lika stora, om den gällande specifika energiförbrukningen inom företagets distributionsområde är just den för m_2 beräknade, nämligen 65 kWh/F. Med nyss nämnda undantag gäller regeln, att om för ett visst företag medelpriserna m_1 och m_2 äro olika, så utvisar detta, att företaget tillämpar åtminstone någon tariff av progressiv natur. Storleken av skillnaden mellan m_1 och m_2 påverkas sålunda av två olika omständigheter, nämligen dels den specifika energiförbrukningen, dels gällande tariffers progressivitet. Ju närmare företagets specifika energiförbrukning ligger jämförelsevärdet 65 kWh/F och ju mindre progressiva dess tariffer äro, desto mindre blir skillnaden mellan m_1 och m_2 . Om ett företag uppvisar särskilt låg eller också särskilt hög specifik energiförbrukning eller starkt progressiva tariffer, blir skillnaden mellan m_1 och m_2 stor.

En grafisk framställning av medelpriserna hos företagen i Kristianstads län finnes återgiven i *diagram 4*, som avser det verkliga medelpriset m_1 , och *diagram 5*, som avser jämförelsepriset m_2 . Företagens storlek har utmärkts genom att energiomsättningen avsatts å den horisontella axeln.

Tabell 8 utvisar medelpriserna hos företagen uppdelade gruppvis efter organisationsform samt i stads- och landsbygdsföretag.

Det verkliga medelpriset (m_1) för hela länet är 17 öre/kWh. Högst ligger Hågnarps El.F med 52 öre/kWh och lägst Kviingeortens El.Df med 9 öre/kWh. Stadsföretagens verkliga medelpriser variera ej så mycket som landsbygdsföretagens och äro genomsnittligt 1 öre/kWh lägre än dessa. Av de olika företagskategorierna uppvisa grupperna enskilda, industrier och underhållsföreningar högsta genomsnittspris m_1 med mellan 30 och 22 öre/kWh, medan de övriga gruppernas medelpriser röra sig mellan 20 och 15 öre/kWh.

Det högsta verkliga medelpriset i länet förekommer som nämnts hos Hågnarps El.F och utgör 52 öre/kWh. Därefter följa Borrbys Tuvors Elf med 38, Fjärlövs Elf, Skånska Ättikfabriken AB och Svenska Granitindustri AB med 35, Rössjöholms Skogskontor med 34, Hemmeströ Elf och Norra Sandby Elf med 33, AB Ignaberga Kalksten, Hörlinge Gård, Mardals Elf, Tjörnarps m. fl. Samhällens El.Df och Tunby Elf med 31, samt Barums Elf, Knislinge Elverk, Mala Aelf, Skepparkrokens Elf och Hunseröds Krv med 30 öre/kWh. Samtliga dessa företag ha en obetydlig distribution och deras sammanlagda energiomsättning utgör endast 3,1 % av den totala omsättningen på landsbygden. Av landsbygdsföretagen i övrigt ligga 12 i prisgruppen 25—29 öre/kWh med sammanlagt 2,6 % av energiomsättningen, 36 i prisgruppen 20—24 öre/kWh med 37,3 % av omsättningen, 31 i prisgruppen 15—19 öre/kWh med 25,0 % av omsättningen och 23 i prisgruppen 9—14 öre/kWh med 32,0 % av den totala omsättningen på landsbygden.

¹ Om ett företag har flera tariffer av samma typ anges i bil. 1, kolumn 10, endast ett typnummer. (Se sid. 21.)

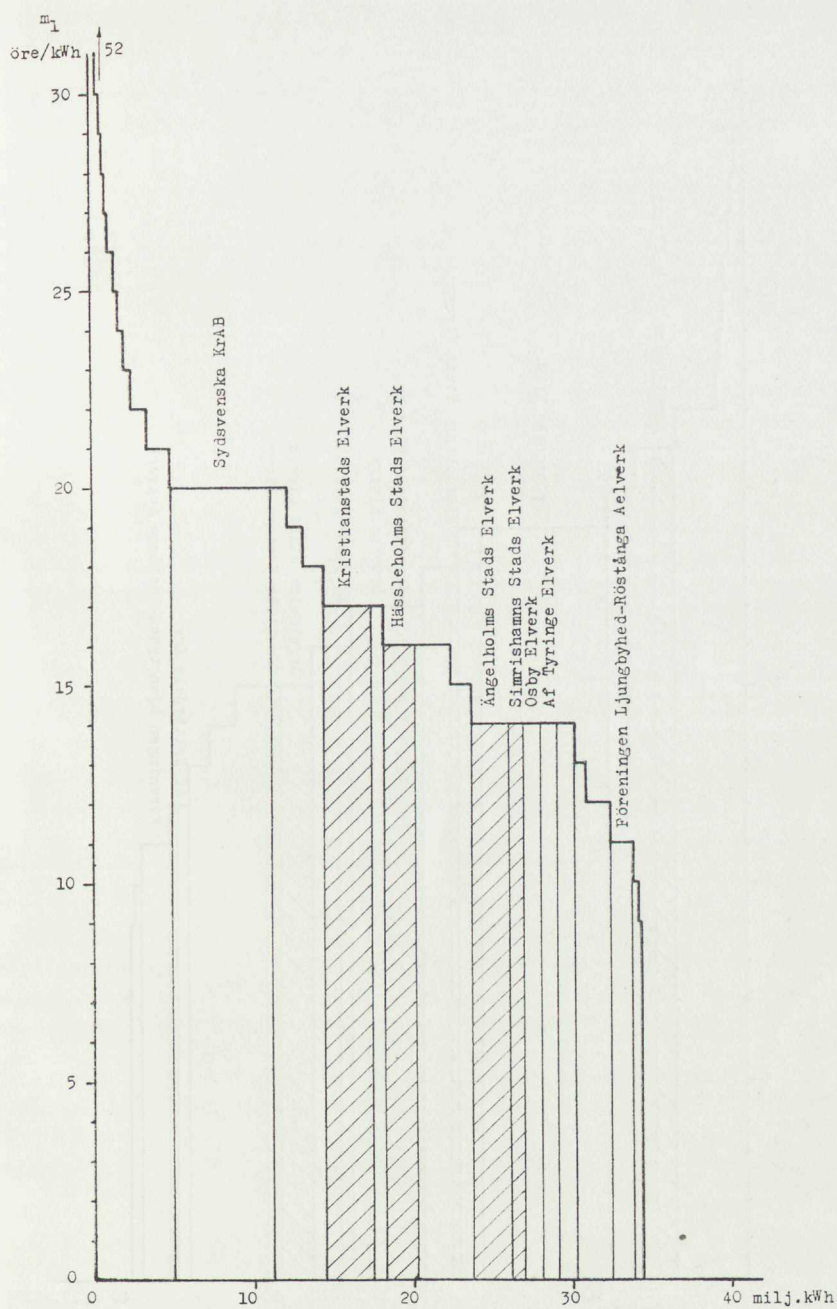

Diagram 4. Verkligt medelpris (m_1) för detaljdistribuerad kraft.
(Stadsföretagens slaplar äro streckade.)

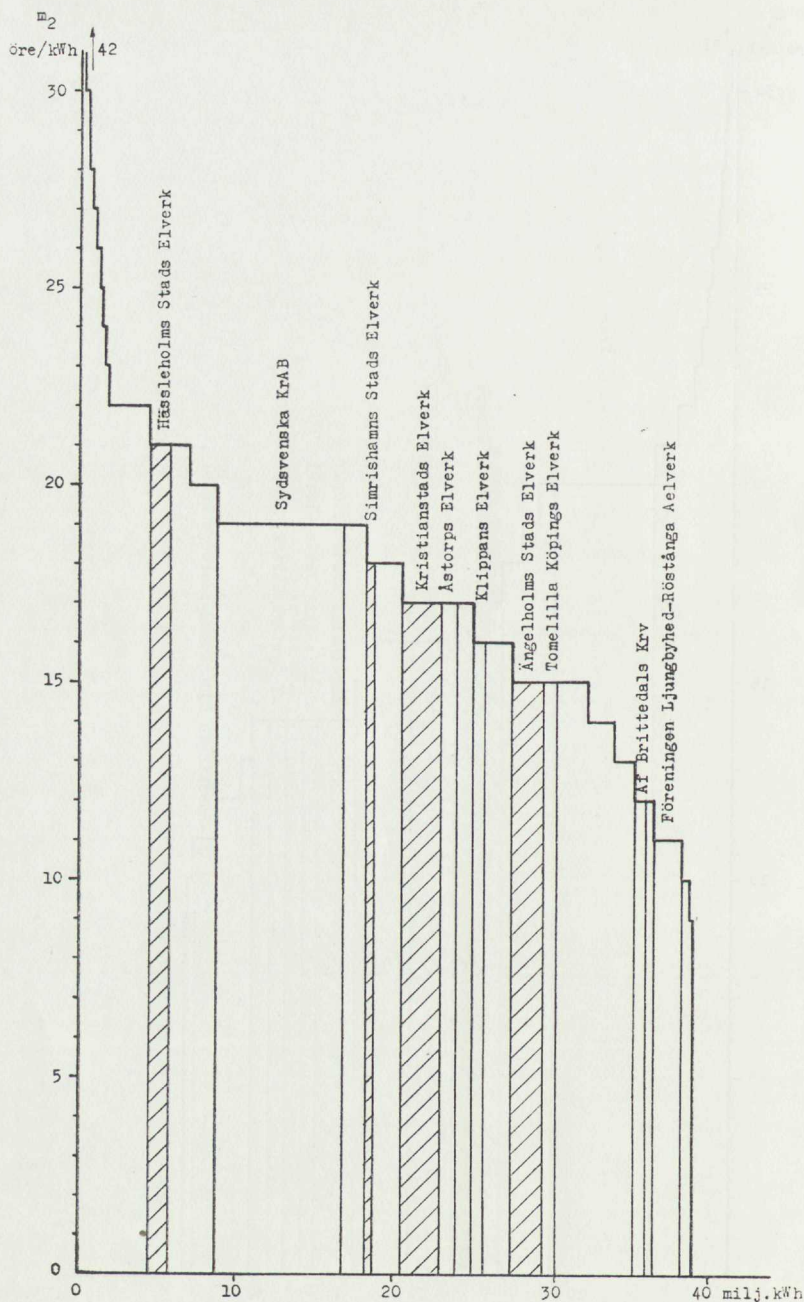

Diagram 5. Jämförelsepris (m_2), utgörande beräknat medelpris för detaljdistribuerad kraft vid en specifik energiförbrukning av 65 kWh/F. (Stadsföretagens staplar äro streckade.)

Tabell 8. Verkligt medelpris (m_1) och jämförelsepris (m_2) inom olika grupper av företag

Företagsform	Verkligt medelpris m_1 (öre/kWh)			Jämförelsepris m_2 (öre/kWh)		
	max.	min.	medel	max.	min.	medel
Staten	—	—	—	—	—	—
Kommun	22	12	16	21	12	17
Aktiebolag	20	18	20	19	18	19
Ekonomisk förening	52	9	16	42	9	16
Underhållsförening	32	19	22	25	16	20
Industri	35	14	24	30	12	22
Enskild person	34	12	30	25	12	21
Speciell	15	15	15	14	13	13
Stadsföretag	17	14	16	21	15	18
Landsbygdsföretag	52	9	17	42	9	17
Länet	52	9	17	42	9	17

De höga m_1 -värdena behöva ej ha sin grund i olämplig prispolitik från företagens sida. Även de mest ändamålsenliga tariffer kunna medföra ett högt verkligt medelpris, om nämligen elkraften inom distributionsområdet utnyttjas i mycket obetydlig omfattning (exempelvis på grund av att företagets verksamhet nyligen påbörjats). Den specifika energiförbrukningen ligger också för 15 av de 18 ovan namngivna företagen under 40 kWh/F. I den mån dessa företag visa höga medelpriser även vid en specifik energiuttagning av 65 kWh/F komma de att nedan bli föremål för undersökning i samband med redogörelsen för företag med höga jämförelsepriser.

Jämförelsepriset m_2 , dvs. det beräknade medelpriset vid en medelförbrukning av 65 kWh/F, är för hela länet 17 öre/kWh. Det högsta i länet förekommande jämförelsepriset gäller för Hågnarps El.F med 42 öre/kWh och det lägsta för Kviingeortens El.Df med 9 öre/kWh, dvs. samma företag som ha motsvarande ytterlighetsvärden i fråga om det verkliga medelpriset m_1 . För stadsföretag är jämförelsepriset i genomsnitt 18 öre/kWh och för landsbygdsföretag 17 öre/kWh. I motsats till vad som gäller det verkliga medelpriset uppvisa sålunda stadsföretagen högre medelpris m_2 än landsbygdsföretagen. Av de efter företagsformen indelade grupperna förete de speciella företagen (statens järnvägar och lotsverket) och de ekonomiska föreningarna lägsta medelvärden m_2 med i genomsnitt resp. 13 och 16 öre/kWh. Det högsta genomsnittspriset 22 öre/kWh uppvisa industriföretagen.

Topprisföretag

För utrönande av alla tänkbara orsaker till förekommande höga jämförelsepris skulle ha erfordrats en mångfald uppgifter, som icke lämpligen kunnat infordras från företagen. På grundval av föreliggande material ha emellertid de företag, vars jämförelsepris m_2 uppgå till 20 öre/kWh eller däröver, i det följande benämnda »topprisföretag», underkastats särskild granskning.

Topprisföretagen i Kristianstads län äro 51 st. eller 39 % av samtliga distributörer och utgöras av 50 landsbygdsföretag och ett stadsföretag (Hässelholms Stads Elverk). Topprisföretagen distribuera energi till sammanlagt 13 194 förbrukare, motsvarande 19,6 % av samtliga konsumenter.

I tabell 9 lämnas specificerade uppgifter beträffande de 16 företag, vilkas jämförelsepris uppgå till minst 25 öre/kWh, samt vissa medelvärden beträffande dels dessa företag i högsta prisgruppen dels alla 51 topprisföretagen dels ock de 50 topprisföretagen med enbart landsbygdsdistribution. För jämförelse har vidare motsvarande medeltal angivits för såväl alla landsbygdsföretag som samtliga distributionsföretag i länet.

Av tabell 9 framgår, att av de 16 där upptagna företagen i högsta prisgruppen 9 äro ekonomiska föreningar, 3 industrier, 3 enskilda och 1 underhållsförening. Av samtliga 51 topprisföretag äro 27 ekonomiska föreningar, 12 underhållsföreningar, 7 industrier, 3 enskilda och 2 kommunala företag. De ekonomiska föreningarna äro visserligen de till antalet flesta, men om varje typgrupp undersökes för sig uppvisa industrierna, underhållsföreningarna och enskilda de procentuellt flesta topprisföretagen.

En undersökning av topprisföretagens råkraftanskaffning visar, att 6 företag (12 %) ha egen kraftkälla och sålunda äro helt eller delvis självförsörjande, medan 45 företag (88 %) äro totalinköpande. Denna fördelning skiljer sig ej avsevärt från den som gäller för samtliga företag i länet (resp. 17 % och 83 %). Av de 6 förstnämnda företagen tillhöra 4 den högsta prisgruppen, dvs. de i tabellen namngivna företagen, och av dessa äro 3 helt självförsörjande.

Av de 3 topprisföretag, som endast äro delvis självförsörjande, inköpa två sin råkraft från Sydkraft direkt och ett från Sydkraft över ett mellanled.

De totalinköpande topprisföretagen erhålla likaledes råkraft från Sydkraft (32 direkt, 8 över ett mellanled och 4 över två mellanled) utom i ett fall, där råkraft levereras från Höganäs-Billesholms AB.

Som av ovanstående framgår, förekommer kedjehandel med råkraft i 13 fall beträffande topprisföretagen. I 11 av dessa fall, där kedjehandel och höga medelpris sammanfalla, är kedjehandeln att betrakta som skenbar eller numera avvecklad. De återstående 2 fallen ha kommenterats ovan under rubriken »Övrig kedjehandel» nr 4 och 5.

En granskning av de av topprisföretagen årligen inköpta energimängderna samt av de medelpriser, som nämnda företag få erlagga, utvisar att det i de fall, där uppgifter föreligga, i regel rör sig om mycket små energibelopp och ofta relativt höga inköpspriser. Detta gäller emellertid blott landsbygdsföretagen. Hässelholms Stads Elverk uppvisar större råkraftinköp och lägre m_0 -pris än motsvarande medelvärden för hela länet. Såsom i den inledande översikten (sid. 51) berörts, kunna toppriser hos kommunala företag ha sin grund i att de kommunala myndigheterna bestämma prisnivån med hänsynstagande till andra faktorer än självkostnaderna. För de topprisföretag, som ha enbart landsbygdsdistribution, äro medeltalen per företag omkring 174 000 kWh

Tabell 9. Landsbygdsföretag med höga jämförelsepriser

Jämförelsepris m_2 (öre/kWh)	Företagets namn	Företagsform	Råkraftanskaffning					Detaljdistribution	
			Egen kraftstation (E)	Över antal mellanled	Ursprunglig råkraftleverantör	Inköpt råkraft (1000 kWh)	Medelpris m_0 (öre/kWh)	Antal förbrukare	Tariff typer
42	Hågnarps El. F....	ek. f.	—	1	Sydskraft	8	10.0	75	101
35	Fjälrvävs Elf	ek. f.	—	0	»	.	.	28	002
33	Norra Sandby Enf	ek. f.	—	0	»	.	.	28	101
31	Rössjöholms Skogskontor	ensk.	E	0	—	—	—	90	101
»	Mardals Elf.....	ek. f.	—	2	Sydskraft	25	10.0	29	003
30	Skepparkrokens Elf	ek. f.	—	2	»	4	20.0	20	101
»	Skånska Ättikfabriken, Perstorp	ind.	E	0	»	.	.	41	101
»	Svenska Granitindustri AB, Gylsboda	ind.	—	0	»	.	.	107	501
»	Hunseröds Krv	ensk.	E	0	—	—	—	10	001
»	Tjörnarps m. fl. Samhällens El.Df	ek. f.	—	0	Sydskraft	574	6.6	636	101, 501
28	Hemmeströ Elf	ek. f.	—	1	»	37	9.0	122	101
»	Mala Aelf	ek. f.	—	1	»	40	9.0	110	001, 501
27	AB Ignaberga Kalksten	ind.	—	0	»	.	.	90	011, 101, 700
26	Össjö Enf	ek. f.	—	0	»	96	7.9	170	101, 103, 109, 700
25	Barums Elf.....	und.f.	—	0	»	—	—	78	101, 107
»	Hörlinge Gärd	ensk.	E	0	—	—	—	24	002, 101, 506
42--25	Ovannämnda företag	medeltal				112	7.2	104	
42--20	Samtliga 51 topprisföretag	»				300	6.1	258	
42--20	50 topprisföretag (landsbygdsföretag).....	»				174	7.4	212	
42--9	Samtliga landsbygdsföretag	»				355	6.0	422	
42--9	» företag i länet	»				577	4.8	517	

inköpt råkraft och 7,4 öre/kWh mot 355 000 kWh och 6,0 öre/kWh för samtliga landsbygdsföretag.

Skillnaden mellan inköpspris (m_0) och försäljningspris (m_1) är störst hos följande företag: Hågnarps El.F ($m_0 = 10,0$ och $m_1 = 52$ öre/kWh), Tjörnarps m. fl. Samhällens El.Df ($m_0 = 6,6$ och $m_1 = 31$ öre/kWh), Hemmeströ Elf ($m_0 = 9,0$ och $m_1 = 33$ öre/kWh), Mala Aelf ($m_0 = 9,0$ och $m_1 = 30$ öre/kWh) samt Mardals Elf ($m_0 = 10,0$ och $m_1 = 31$ öre/kWh).

På varje landsbygdsföretag i länet belöpa i genomsnitt 422 förbrukare. Topprisföretagen på landsbygden uppvisa i medeltal blott 212 konsumenter per företag och för de 16 företagen i den högsta prisgruppen är medeltalet ännu lägre eller 104 förbrukare per företag.

Av särskilt intresse vid undersökningen av företag med höga jämförelsepris äro de av dessa företag tillämpade tariff typerna. De 50 topprisföretagen med enbart landsbygdsdistribution redovisa tillsammans 143 tariff er, därav 69 enkla energitariffer, 41 grundavgiftstariffer, 8 tidgränstariffer, 6 polygon-

och utnyttjningstariffer, 5 enkla blocktariffer, 4 ackordstariffer, 3 stegrabatttariffer, 1 effekttariff, 1 säsongtariff och 1 tidspärrtariff. De i tabell 9 upptagna 16 topprisföretagen i högsta prisgruppen tillämpa sammanlagt 39 tariffer, därav 25 enkla energitariffer (typnummer 001 eller 101), fördelade på 13 företag med enbart dylika tariffer och 6 företag, som därjämte ha enkel blocktariff (002), effekttariff (011), polygontariff (103), tidgränstariff (107), speciell energitariff (109), grundavgiftstariff (501) eller ackordstariff (700). I enstaka fall förekomma vidare enbart enkel blocktariff, polygontariff eller grundavgiftstariff. Progressiva tariffer förekomma i betydligt mindre utsträckning bland topprisföretagen än bland övriga företag i länet.

En undersökning av topprisföretagens geografiska belägenhet ger vid handen, att de ligga ganska jämnt fördelade över hela länet. Några företag i den högsta prisgruppen (25 öre/kWh eller däröver) förekomma dock ej i den del av länet, som ligger söder om Kristianstad (sydöstra Skåne).

De här undersökta topprisföretagen på landsbygden, dvs. de som vid en förutsatt specifik energiuttagning inom respektive distributionsområden av 65 kWh/F skulle uppnå medelpriser på minst 20 öre/kWh, uppvisa i verkligheten på några få undantag när en lägre specifik energiförbrukning än den förutsatta och till följd därav ett verkligt medelpris m_1 , som är lika med eller högre än jämförelsepriset m_2 . Att m_1 i undantagsfall är lägre än m_2 innebär, att en hög elektrifieringsnivå är uppnådd inom området, trots att företagets tariffer resultera i ett relativt högt pris.

Den verkställda granskningen av de 51 topprisföretagen utvisar

att grupperna av industrier, underhållsföreningar och enskilda personer i förhållande till antalet företag inom varje grupp innehålla de flesta topprisföretagen,

att de topprisföretag, som ha enbart landsbygdsdistribution, i regel inköpa små energimängder och att medelpriset vid inköp av råkraft till följd därav blir något högre för dem än för landsbygdsföretagen i allmänhet,

att kedjehandel med råkraft icke förekommer i större utsträckning bland topprisföretagen än normalt bland samtliga landsbygdsföretag i länet,

att genomsnittliga antalet förbrukare hos topprisföretagen på landsbygden är betydligt lägre eller endast 50 % av motsvarande medelvärde för samtliga landsbygdsföretag,

att topprisföretagen i allmänhet tillämpa mera primitiva tariffer än övriga företag, samt

att topprisföretagen ligga spridda över hela länet, dock att företag med medelpris på 25 öre/kWh eller däröver ej förekomma i länets södra del (sydöstra Skåne).

Beträffande 6 företag saknas som ovan nämnts uppgifter för beräkning av medelpris, och det har sålunda ej kunnat fastställas, huruvida de äro att betrakta som topprisföretag. Av ifrågavarande företag (3 ekonomiska föreningar och 3 enskilda företagare) utgöras 5 av små fristående kraftstationer, medan

det sjätte (Fjälkestads Elf) inköper kraft från en återförsäljare. Antalet förbrukare hos dessa företag är i genomsnitt 14, dvs. blott 3 % av motsvarande medelvärde för samtliga landsbygdsföretag. Tre av ifrågavarande företag uttaga ersättning för distribuerad energi genom fördelning på förbrukarna av råkraftkostnaderna för kraftstation och ledningsnät. De övriga tre tillämpa enbart ackordstariffer, enligt vilka utgår en årsavgift av mellan 5 och 10 kr. per ljuspunkt. Endast hos ett av företagen förekommer särskild avgiftsbestämmelse för motorer (36 kr./hk). Sammanfattningsvis kan sålunda sägas, att dessa företag huvudsakligen utgöras av små, avskilt belägna och i råkraft-hänseende självförsörjande företag, ofta i privat ägo, vilka förse ett fåtal konsumenter med energi enbart för belysning.

Engångsavgifter

I föreliggande redogörelse har vid beräkningen av priserna på elkraft inom de olika distributionsområdena tagits hänsyn endast till de avgifter, som förbrukarna få betala enligt företagets gällande tariffer, och eventuellt utgående årliga underhållsavgifter. I och med att elektrifieringen blivit genomförd inom ett område och engångsavgifterna slutbetalts, bli också förbrukarnas avgifter enligt tarifferna de enda aktuella.

I samband med tillkomsten av ett nytt distributionsföretag eller eljest vid anslutning av en nytillkommen förbrukare utkräves emellertid vanligen en engångsavgift, antingen i form av en inträdesavgift för medlemskap i en distributionsförening eller i form av en särskild anslutningsavgift. Engångsavgiftens innebörd och betydelse har utförligt behandlats i inledande översikten, kap. VIII, vari även framhållits de omständigheter, som omöjliggjort ett eljest önskvärt hänsynstagande till dessa avgifter vid bedömande av gällande priser på elektrisk kraft. Enär företagets uppgifter angående engångsavgifterna i många fall äro ofullständiga och osäkra, kan någon tillförlitlig redogörelse för desamma icke lämnas.

Av de 130 distributionsföretagen i Kristianstads län ha 23 (därav 10 ekonomiska föreningar) ej kunnat lämna några uppgifter om engångsavgifterna, 3 företag ha meddelat, att nyanslutning ej vore aktuell, och 25 företag (därav 3 föreningar) ha uppgivit, att några engångsavgifter ej förekomma.

Uppgifter om förefintliga engångsavgifter föreligga sålunda endast för 79 företag. I fråga om 21 av dessa gäller, att en nytillträdande abonnent själv får bestrida alla nödiga anläggningskostnader i form av anslutnings- eller inträdesavgift. I 8 fall bekostar abonnenten endast en del av anläggningen, medan företaget svarar för resten. Sydkraft har indelat sitt distributionsområde i olika anslutningsavgiftsområden. Inom varje sådant område utgår engångsavgift med enhetligt belopp per tariffenhet, varvid beloppet fastställts med hänsyn till bebyggelsetäthet och nätens räntabilitet. I vissa köpingar och större samhällen utgår ingen engångsavgift. I övrigt är anslutningsavgiften per tariffenhet i regel för stationssamhällen med någorlunda tät bebyggelse

10 kr. och för normal landsbygd 20, 30 eller 40 kr. beroende på bebyggelse-tätheten. Anslutningsavgifterna 50, 60 och 70 kr. per tariffenhet förekomma mera undantagsvis. Den högsta anslutningsavgiften, 80 kr. per tariffenhet, tillämpas slutligen vid nyelektrifiering av glesbygd, även om anläggningskostnaden överstiger 180 kr. per CB-enhet, i den mån Sydkraft medger elektrifiering.

Hos många företag förekommer, att avgiftens storlek göres beroende t. ex. av antalet ljuspunkter eller antalet hästkrafter hos de motorer, som installeras, eller antalet hektar odlad jord inom den fastighet, som elektrifieras. Avgiftsberäkningen är mycket olika hos olika företag. Ett och samma företag tillämpar ofta flera av dessa olika beräkningsgrunder och avgifterna per ljuspunkt och hästkraft utgå då vanligen jämsides, medan avgiften per areal utgår alternativt. Normalt uttages en avgift av mellan 5 och 80 kr. per ljuspunkt, mellan 6 och 240 kr. per hk eller mellan 30 och 140 kr per ha odlad jord. Genomsnittsvärdena hos de företag i Kristianstads län, som använda dessa enheter, kunna avses utgöra omkring 25 kr. per/ljuspunkt, 75 kr. per/hk och 60 kr. per/ha odlad jord.

Av 9 företag tillämpas vissa fasta engångsavgifter, som äro oberoende av anläggningskostnaden. Dessa variera mellan 35 och 175 kr. I genomsnitt uppgå de till omkring 60 kr.

De kommunala företagen uttaga i regel ej några engångsavgifter av nytillträdande konsumenter inom det egentliga distributionsområdet. Undantag utgöra de kommunala elverken i Klippan, Kvidinge och Åstorp, där vissa fasta engångsavgifter utgå. Flera kommunala företag, däribland stadselverket i Ängelholm, tillämpa emellertid anslutningsavgifter för abonnenter i förorterna och på den kringliggande landsbygden.

Engångsavgifternas belopp äro som av ovanstående översikt framgår mycket varierande hos olika företag. Detta gäller även förekommande enhetsberäkning. Det har därför ej varit möjligt att i detta sammanhang lämna en mera specificerad redogörelse för engångsavgifternas storlek hos de olika företagen i länet.

Vissa företag med höga kraftpriser förete å andra sidan låga engångsavgifter, vilket sålunda synes innebära, att dessa företag uttaga anläggningskostnaden helt eller delvis i form av energiavgifter. Enär någon medelvärdesberäkning av engångsavgifterna ej är möjlig att genomföra på grund av det skiftande beräkningssättet för dessa avgifter, kan någon direkt jämförelse mellan engångsavgifterna hos de företag, som uppvisa höga jämförelsepriser (topprisföretagen) och övriga företag i länet ej ske. Vid en närmare granskning av topprisföretagens engångsavgifter kan emellertid icke spåras någon tendens, som ger vid handen att i topprisföretagen skulle i större utsträckning än landsbygdsföretagen i allmänhet ha låga engångsavgifter. Topprisföretagen ge i detta avseende samma oenhetliga intryck som landsbygdsföretagen i allmänhet.

Uppgifter angående distributionsföretagen i Kristianstads län

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försäld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh) verk- ligt m_1	Medelpris (öre/kWh) jämfö- relse m_2	Typnummer på företagets tariffer
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Ausås Enf, <i>Spannarp</i> ¹	Sydsvenska KrAB	96	8·1	139	⁴ 80	39	13	12	108, 109
Balsby Elf, <i>Balsby</i> ¹ ..	" "	—	—	117	46	48	20	19	101, 102, 107
Barums Elf, <i>Bäckaskog</i> ¹	" "	—	—	78	20	24	30	25	101, 107
Benestad med Omnejd Enf, <i>Tomelilla</i>	Tomelilla Köpings Elverk ²	60	9·0	98	45	35	15	15	601
Bjärnums Elverk, <i>Bjär- num</i>	Sydsvenska KrAB	988	6·9	800	840	144	12	12	101, 102, 501
Boalts EL.Df, <i>Boalt</i> ...	" "	33	9·5	124	33	33	18	16	601
Borrbyortens EL.Af, <i>Borrby</i>	" "	105	8·1	235	85	35	21	18	101, 506
Borrby Tuvors Elf, <i>Borr- by</i>	" "	—	—	40	6	13	38	22	101
Af Brittedals Krv, <i>At- tarp</i>	" "	115	8·1	1 478	740	58	12	12	001
Broby Elverk, <i>Broby</i> ..	Sydsvenska KrAB	268	6·8	420	222	59	15	15	101, 102, 107, 201, 601, 607
Brönneustads Transfor- matorförening, <i>Tor- mestorp</i>	Sösdala KrAB	—	—	32	38	108	22	22	103, 503, 700
Båstads Köpings Elverk, <i>Båstad</i>	Föreningen Bjäre Kraftförvalt- ning ³	946	6·4	1 285	652	80	17	18	102, 201
Charlottsborgs EL.F, <i>Långebro</i>	Sydsvenska KrAB	—	—	91	21	20	23	19	101, 107
Ekets EL.Enf, <i>Eket</i>	" "	130	7·0	254	93	33	23	21	101
Emmaljunga Enf, <i>Emma- ljunga</i>	" "	185	8·6	190	67	43	20	18	101, 106, 501, 606
Emmislövsortens EL.Af, <i>Broby</i>	Knislinge Elverk	64	8·0	127	33	29	21	15	101, 103
Fagerhult-Wärsjö Enf, <i>Skånes Fagerhult</i>	Sydsvenska KrAB	593	7·0	545	155	30	26	22	101, 501, 507
Finja Enf, <i>Finja</i>	" "	142	8·2	230	⁴ 125	65	22	22	101, 106
Fjälkestads Elf, <i>Fjälke- stad</i> ¹⁴	Råbelövs Fidei- kommiss ¹⁵	.	.	28	.	.	.	.	700, 800
Fjälrlövs Elf, <i>Gumlösa</i> ¹	Sydsvenska KrAB	6 .	6 .	28	6	15	35	35	002
AB Färe Armaturfabrik, <i>Sibbhult</i>	" "	.	.	55	15	33	19	18	101
Färingtoftaortens Elf, <i>Färingtofta</i>	Sydsvenska KrAB	163	6·5	444	102	25	24	22	501, 506
Färlövs Elf, <i>Färlöv</i> ¹ ..	" "	—	—	165	111	59	19	19	101, 102, 107, 201, 601, 607
Förlövs Aelf, <i>Förlövs- holm</i>	Föreningen Bjäre Kraftförvalt- ning ³	267	6·6	500	215	42	14	14	101, 108
Gislöfsdals EL.Df, Gis- löv, <i>Simrishamn</i>	Sydsvenska KrAB	111	8·4	181	92	49	14	13	601
Gladsax EL.Df, <i>Järre- stad</i>	" "	262	7·8	413	200	46	16	15	601, 607

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försäld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företagets tariffer
							verk- ligt m_1	jäm- fö- relse m_2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Glimåkra Elverk, <i>Glim- åkra</i>	Sydsvenska KrAB	415	7·1	371	120	41	27	23	102, 109, 201, 601, 607
Grevie Elf, <i>Grevie</i>	Föreningen Bjäre Kraftförvalt- ning ³	75	6·4	192	53	22	25	20	101, 601
Grevie Sockens Elf, <i>Gre- vie</i>	" ³	78	6·4	200	55	22	15	15	001, 504
Gråmanstorps Elf, <i>Grå- manstorp</i> ¹	Klippans Elverk..	22	8·9	64	18	37	19	19	106, 501
Gualövs Elf, <i>Gualöv</i> ¹ ..	Sydsvenska KrAB	—	—	257	95	39	21	19	101, 107
Gyllebo Elf, Vik, <i>Sim- rishamn</i> ¹	" "	—	—	137	26	16	28	19	101, 107, 601
Hannasortens Enf, <i>Ham- menhög</i>	" "	123	8·2	251	68	23	21	16	501, 506
Harbäckshults Enf, <i>Ör- kelljunga</i> ¹	" "	14	8·1	60	10	19	20	20	101
Hemmestö Elf, <i>Bjär- num</i> ¹	Bjärnums Elverk	37	9·0	122	17	17	33	28	101
Hjärnarps Elf, <i>Hjär- narp</i>	Ängelholms Stads Elverk	152	8·2	270	88	29	24	22	001, 005
Huaröds Elf, <i>Huaröd</i> ¹	Sydsvenska KrAB	—	—	152	49	29	25	21	101, 107
Humlarps Elf, <i>Astorp</i> ¹	Åstorps Elverk ..	26	10·7	29	21	48	14	14	101
Hunseröds Krv, <i>Skäl- derhus</i>	Egen krst	—	—	10	8·	8·	30	30	001
Hyllinge Enf, <i>Hyllinge</i>	Höganäs-Billes- holms AB ⁹	18	20·0	107	18	20	24	20	001, 003
Hyllstofta Elf, <i>Hylls- tofta</i>	AB Svennings- torps Valskvarn ⁹	37	11·3	95	36	43	17	17	101
Hågnarps El.F, <i>Håg- narp, Bjärnum</i> ¹	Bjärnums Elverk	8	10·0	75	8	16	52	42	101
Hässleholms Stads El- verk, <i>Hässleholm</i>	Sydsvenska KrAB	3 570	4·4	2 575	1 978	135	16	21	101, 103, 108
Höja El.F, Höja, <i>Ängel- holm</i>	Ängelholms Stads Elverk	114	8·5	104	90	71	12	12	002, 003
Hörlinge-Hovgårdens Elverk, Hovgården, <i>Verum</i>	Egen krst	—	—	6	.	.	.	.	10
Hörlinge Gård, <i>Finja</i> ..	Egen krst	—	—	24	4	18	31	25	002, 101, 506
AB Iföverken, <i>Bromöl- la</i> ²	Sydsvenska KrAB	.	.	400	165	51	23	22	001
AB Ignaberga Kalksten, <i>Ignaberga</i>	" "	.	.	90	17	16	31	27	011, 101, 700
Bröderna Jönssons Möbelfabrik, <i>Vittsjö</i>	Verums El.Df + egen krst	.	.	26	6	23	24	22	103
Kiaby Elf, <i>Bäckaskog</i> ¹	Sydsvenska KrAB	—	—	114	56	39	21	19	101, 107
Klippans Elverk, <i>Klip- pan</i>	" "	2 075	5·5	1 550	961	80	16	16	101, 102, 105
AB Klippans Finpap- persbruk, <i>Klippan</i>	" " + egen krst	.	.	112	42	34	14	12	001, 201
Knislinge Elverk, <i>Knis- linge</i>	Sydsvenska KrAB + egen krst	.	.	710	220	30	30	22	101, 501
Komstads med Omnejd Enf, <i>Gårsnäs</i> ¹	Sydsvenska KrAB	—	—	260	109	38	23	20	101, 107, 601, 607

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försäld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företagets tariffer
							verk- ligt m_1	jäm- fö- relse m_2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Kristianstads Elverk, <i>Kristianstad</i>	Sydsvenska KrAB	6 486	1·3	7 153	⁵ 3 044	75	17	17	001, 002, 005, 007, 700
Kverrestads Enf, <i>Lun- narp</i>	» »	296	7·2	345	175	38	24	22	501
Kvidinge Municipalsam- hälles Elverk, <i>Kvi- dinge</i>	» »	373	7·0	451	289	54	15	15	101, 108, 206
Kviingeortens El Df, <i>Hanaskog</i>	» » + egen krst ¹¹	¹¹ 223	¹¹ 7·8	401	⁴ 160	37	9	9	101, 107
Källna och Östra Ljung- by Elf, <i>Källna</i>	Sydsvenska KrAB	561	6·4	570	373	70	13	13	002 007, 009
Köpinge, Åsums och Hovby Aelf, <i>Gärds Köpinge</i>	» »	—	—	401	192	46	23	20	101, 107, 201, 601, 607
Föreningen Ljungby- hed-Röstänga Ael- verk, <i>Ljungbyhed</i>	» »	2 257	4·8	2 628	1 237	48	11	11	101, 102, 108
Ljunghuset-Sjöborgs Elf, <i>Klippan</i> ¹	Klippans Elverk..	17	11·0	70	14	19	21	21	001, 002
Lommarps Enf, Lom- marp, <i>Vinslöv</i>	Vinslövs Köpings Elverk	—	—	24	5	17	26	24	101, 107
Lotsverket, Fyringen- jörskontoret, <i>Stock- holm</i>	Sydsvenska KrAB	.	.	3	2	50	15	13	001, 101
Löderup-Valleberga Enf, <i>Hedvigsdal</i> ¹	» »	—	—	253	75	26	26	21	101, 107, 601, 607
Mammarps Elf, <i>Klippan</i> ¹	AB Klippans Fin- pappersbruk	2	16·0	9	2	27	16	16	001
Mala Aelf, <i>Mala</i> ¹	Bjärnums Elverk	40	9·0	110	36	32	30	28	001, 501
Mardals Elf, <i>Spannarp</i>	Höja El F	25	10·0	29	18	51	31	30	003
Marklunda El Enf, Run- hällan, <i>Osby</i> ¹	Osby Elverk	13	12·0	44	13	34	24	22	101
Munka Ljungby Aelf, <i>Munka Ljungby</i>	Sydsvenska KrAB	508	6·6	561	177	31	18	17	101, 108, 601
Möllegårdens Elverk, Möllegården, <i>Vissel- tofta</i>	Egen krst	—	—	9	.	.	.	.	700
Norra Sandby Enf, <i>Ran- seröd</i> ¹	Sydsvenska KrAB	6 .	6 .	28	13	39	33	33	101
Oderljunga Elf, <i>Perstorp</i>	» »	241	7·8	348	172	52	19	17	002, 601, 603
Olseröds El Df, <i>Olseröd</i>	» »	182	8·5	425	134	29	20	17	506
Osby Elverk, <i>Osby</i>	» »	1 649	5·2	1 280	⁵ 1 085	109	14	17	007, 101, 108, 201
Osby Kimröks Fabriks AB, <i>Osby</i>	Egen krst	—	—	20	7	40	22	18	101, 201
Perstorps Sockens Elf, <i>Perstorp</i>	Skånska Ättikfa- briken AB + egen krst	75	10·0	549	⁵ 375	79	10	10	101, 102
Ramsjöortens Elf, <i>Ram- sjöstrand</i>	Föreningen Bjäre Kraftförvalt- ning ³	¹² 629	¹² 6·3	740	268	30	16	13	101, 105, 501, 505
Röke-Hörja Enf, <i>Röke</i>	Sydsvenska KrAB	107	8·8	330	75	21	25	22	101, 501

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försäld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företagets tariffer
							verk- ligt m_1	jämfö- relse m_2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Rössjöholms Skogskon- tor, Rössjöholm, <i>Mun- ka Ljungby</i>	Egna krst	—	—	90	15	16	34	31	101
Nils Sandgren, <i>Vinslöv</i>	Egen krst	—	—	8	.	.	.	.	700
Sibbhults El.Df, <i>Sibb- hult</i>	Sydsvenska KrAB	250	6·7	260	90	42	18	16	601
Simrishamns Stads El- verk, <i>Simrishamn</i>	" "	1 364	3·1	1 019	1 009	184	14	18	101, 102, 103, 105, 106, 107, 169, 117, 201
Simrislunds El.F, <i>Sim- rishamn</i>	" "	—	—	73	15	24	26	22	601, 607
Skeldervikens Aelf, <i>Skäl- derviken</i>	Ängelholms Stads Elverk	184	7·1	242	133	56	13	13	101, 105
Skepparkrokens Elf, <i>Skäl- derviken</i>	Skeldervikens Aelf	4	20·0	20	2	11	30	30	101
Skånska Ättikfabriken AB, <i>Perstorp</i>	Sydsvenska KrAB + egen krst	.	.	41	8	26	35	30	101
Skälderhus Enf, <i>Skäl- derhus</i>	Munka Ljungby Aelf ²	43	7·5	51	28	54	14	14	101, 601
Smålarps Enf, <i>Klippan</i> ¹	Klippan's Elverk..	8	11·5	17	7	56	18	18	501
Spannarpsortens Elf, <i>Spannarps</i> ¹	Sydsvenska KrAB	233	8·3	190	150	57	20	20	101, 108, 609
Statens Järnvägar, <i>Stock- holm</i>	" "	.	.	128	50	39	15	14	101
Strömhults El.Df, <i>Gyls- boda</i>	Egen krst	—	—	11	.	.	.	.	10
Strövelstorps Elf, <i>Strö- velstorp</i>	Sydsvenska KrAB	268	7·6	265	⁴ 230	62	10	10	101
Svenska Granitindustri AB, <i>Gylsboda</i>	" "	.	.	107	15	18	35	30	501
Sydsvenska KrAB, <i>Mal- mö</i>	Egna krst	—	—	12 571	5 894	47	20	19	101, 102, 107, 201, 401, 601, 607
Sälshög-Everöds Elf, <i>Tomelilla</i>	Tomelilla Köpings Elverk ² + egen krst	91	8·9	133	59	37	14	14	001, 106
Sösåla KrAB, <i>Sösåla</i>	Tjörnarps m. fl. Samhällens El. Df + egen krst	19	21·9	818	⁵ 262	31	18	18	101, 103, 501, 503, 700
Tjörnarps m. fl. Sam- hällens El.Df, <i>Kristi- anstad</i>	Sydsvenska KrAB	574	6·6	636	377	59	31	30	101, 501
Tomelilla Köpings El- verk, <i>Tomelilla</i>	" "	3 211	3·4	1 470	821	61	15	15	101, 102, 201
Torekovs Elf, <i>Torekov</i>	Föreningen Bjäre Kraftförvalt- ning ³	¹² .	¹² .	346	110	28	16	16	101
Torups Enf, <i>Västra To- rup</i>	Sydsvenska KrAB	209	10·2	200	77	48	23	23	101, 501, 601
Tostarps Enf, <i>Munka Ljungby</i>	Munka Ljungby Aelf ²	73	8·3	92	67	68	13	13	001, 008
Trolle Ljungby-Vanne- berga Elf, <i>Vanneberga- by</i> ¹	Sydsvenska KrAB	—	—	182	95	45	21	18	101, 102, 107, 401

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försäld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företags tariffer
							verk- ligt m_1	jäm- fö- relse m_2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Träneortens El.Df, <i>Oves- holm</i>	Sydsvenska KrAB	269	8·5	512	191	32	21	17	508, 601
Tunby Elf, <i>Smedstorp</i> ¹	" "	—	—	101	24	21	31	16	101, 107
Af Tyringe Elverk, <i>Tyr- ringe</i>	" "	1 259	6·3	1 112	1 007	122	14	16	101, 102
Ugerups Krst, <i>Gärds Köpinge</i>	Egen krst	—	—	7	4 3	34	12	12	501, 700
Ullstorps Enf, <i>Tomelilla</i>	Tomelilla Köpings Elverk	47	8·1	109	35	25	19	18	601
Vanneberga El.F, Vanne- berga, <i>Vinslöv</i>	Vinslövs Köpings Elverk	—	—	56	16	25	26	20	601, 607
Vedby Elf, <i>Klippan</i> . .	AB Klippans Fin- pappersbruk	16	15·5	125	14	12	19	19	001
Vejby med Omnejd Enf, <i>Vejbyslätt</i>	Ängelholms Stads Elverk	350	6·2	524	264	51	12	12	001
Verums El.Df, <i>Verum</i> . .	Sydsvenska KrAB	13 39	13 10·6	110	34	32	24	23	101
AB Widtskövle, <i>Vitt- skövle</i>	" "	.	.	700	450	59	22	22	101, 607
Vinslövs Köpings El- verk, <i>Vinslöv</i>	" "	11 .	11 .	963	396	40	19	19	101, 107, 501, 507
Virrestad och Tågarps El.F, <i>Gyllebo</i> ¹	+ egen krst ¹¹ Sydsvenska KrAB	—	—	68	24	29	27	21	101, 107
Vitabyortens El.Enf, <i>Vitaby</i>	" "	613	5·3	1 130	346	31	16	16	101, 505, 601, 700
Af Vittsjö Elverk, <i>Vittsjö</i>	" "	437	6·6	568	318	68	20	20	101, 109
Vranarp Enf, <i>Tommarp</i>	" "	48	10·0	80	48	55	17	17	103
Västra Broby med Om- nejd El.Df, <i>Ormastorp</i>	" "	324	7·5	192	262	144	12	12	001, 601
Åhus Elverk, <i>Åhus</i> . . .	" "	1 636	4·9	1 436	868	79	14	14	102, 109, 121, 301, 700, 800
Åsljunga Enf, <i>Åsljunga</i>	" "	106	7·2	235	90	46	21	20	102, 109
Åstors Elverk, <i>Åstorp</i>	" "	2 148	5·1	1 564	805	51	18	17	101, 107, 108, 303, 501, 601
Ängelholms Stads El- verk, <i>Ängelholm</i>	" "	8 640	3·9	3 326	2 418	82	14	15	106, 107, 108, 201, 206, 401
Önnarps Bf, <i>Röke</i>	Egen krst	—	—	20	.	.	.	.	10
Önnestads Aelf, <i>Önne- stad</i>	Sydsvenska KrAB	306	7·3	447	162	34	20	19	101, 107
Örkelljunga Elverk, <i>Ör- kelljunga</i>	" "	575	6·5	1 022	378	44	22	21	001, 101, 108
Össjö Enf, <i>Åsbo-Össjö</i> ¹	" "	96	7·9	170	40	18	26	26	101, 103, 109, 700
Östanå Fabriks AB, <i>Glimminge</i>	" "	—	—	108	20	22	23	14	102
Österslöfs Aelf, <i>Österslöv</i>	+ egen krst Sydsvenska KrAB	—	—	179	170	79	19	20	101, 107
Östra Vrams Enf, <i>Tol- larp</i>	" "	58	8·9	184	49	26	16	16	501
	Hela länet	48 474	4·8	67 259	34 259	57	17	17	
	Stadsföretag	20 060	3·1	14 073	8 449	91	16	18	
	Landsbygdsföretag	28 414	6·0	53 186	25 810	51	17	17	

- ¹ Detaljdistributionen sedermera övertagen av råkraftleverantören.
 - ² Råkraftleveransen sedermera övertagen av Sydkraft.
 - ³ Samköpsförening (se sid. 7).
 - ⁴ Uppskattat värde.
 - ⁵ Här ingår någon industriförbrukning.
 - ⁶ Råkraftsleveransen från Sydkraft påbörjad 1944.
 - ⁷ Detaljdistributionen sedermera övertagen av Örkellunga Elverk.
 - ⁸ Uppgift saknas.
 - ⁹ Råkraftleverantören, som ej bedriver detaljdistribution i Kristianstads län, erhåller kraft från eget kraftverk.
 - ¹⁰ Årskostnaderna för kraftstation och ledningsnät fördelas mellan förbrukarna.
 - ¹¹ Kviingeortens El.Df och Vinslövs Köpings Elverk äga gemensamt (med 40 resp. 60 %) Spånnga kraftverk. Företagens gemensamma råkraftinköp från Sydkraft redovisas i sin helhet under Kviingeortens El.Df.
 - ¹² Ramsjöortens Elf och Torekovs Elf inköpa råkraft gemensamt. Hela leveransen redovisas under Ramsjöortens Elf.
 - ¹³ Råkraftleveransen från Sydkraft påbörjad i april 1943.
 - ¹⁴ Detaljdistributionen sedermera övertagen av Sydkraft.
 - ¹⁵ Råkraftleverantören, som ej själv bedriver detaljdistribution i Kristianstads län, erhåller råkraft från Sydkraft.
-

Statens offentliga utredningar 1947

Systematisk förteckning

(Siffrorna inom klammer beteckna utredningarnas nummer i den kronologiska förteckningen.)

Allmän lagstiftning. Rättsskipning. Fångvård.

Förslag till konvention mellan Sverige, Danmark och Norge om erkännande och verkställighet av domar i brottmål m. m. [16]
Lagberedningens förslag till jordabalk. 1. [38]

Statsförfattning. Allmän statsförvaltning.

Betänkande med utredning rörande riksräkenskapsverkets organisation. [18]
1945 års lönekommitté. 2. Betänkande med förslag till statens allmänna avlöningsreglemente m. m. [23]

Kommunalförvaltning.

Betänkande med förslag till lag om regionkommuner m. m. [30]

Statens och kommunernas finansväsen.

Politi.

Nationalekonomi och socialpolitik.

Kollektiv tvätt. Betänkande med förslag att underlätta hushållens tvättarbete. [1]
Kommitténs för partiellt arbetsföra betänkande. 2. Förslag angående yrkesvägledning och yrkesutbildning för partiellt arbetsföra m. m. [18]
Kompetensförordningar för statliga, vissa halvstatliga och kommunala tjänster samt sådana yrken och befattningar, för vilkas utövande kräves av statlig myndighet utfärdad behörighetsförklaring eller legitimation. [19]
Socialvårdskommitténs betänkande. 15. Utredning och förslag ang. särskilda barnbidrag och bidragsförskott m. m. [21]
Betänkande rörande ett centralt arbetsmarknadsorgan. [24]
Slutbetänkande avgivet av bostadssociala utredningen. Del 2. Saneringen av stadssamhällets bebyggelse. Organisation av låne- och bidragsverksamheten för bostadsändamål. [26]
Stuveriverksamheten i svenska hamnar. [28]
Välfärdsanordningar för sjöfolk i hamn. [29]
1945 års skogshärbärgesutrednings betänkande. Del 1. Utredning rörande bostads- och levnadsförhållandena på hemmansskogarna med förslag till åtgärder för bostadsbeståndets komplettering och förbättrande. [37]

Hälsa- och sjukvård.

Allmänt näringsväsen.

Elkraftutredningens redogörelse nr 1. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras råkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Inledande översikt. [3]
Betänkande med förslag till standardtariffer för detaljdistribution av elektrisk kraft. [4]
Elnkraftutredningens redogörelse nr 2: 15. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras råkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Älvsborgs län. [20] 2: 12. Malmöhus län. [35] 2: 11. Kristianstads län. [40]

Fast egendom. Jordbruk med binärningar.

Betänkande ang. fiskerinäringsens efterkrigsproblem samt den prisreglerande verksamheten på fiskets område. [2]
Betänkande med förslag ang. lantmäteripersonalens organisation samt avlöningsförhållanden m. m. [7]
Betänkande med förslag ang. fiskets administration m. m. [8]

Utredning med synpunkter på sågverksdriften i Norrland och förslag angående inrättande av en central sågverkskola. [32]
Redogörelse i sammandrag för utredning rörande planering av jordbruket och skogsbruket i Nedertorneå kommun. [33]
Vid andra riksskogstaxeringen av Norrland åren 1938—42 använd metodik och härom vunna erfarenheter. Redogörelse avgiven av 1937 års riksskogstaxeringsnämnd. [36]

Vattenväsen. Skogsbruk. Bergbruk.

Industri.

Handel och sjöfart.

Handeln med olja. Betänkande med förslag avgivet av oljeutredningen 1945. [14]
Betänkande med förslag till ändrad lagstiftning ang. handel med skrot, lump och begagnat gods. [22]

Kommunikationsväsen.

Bank-, kredit- och penningväsen.

Försäkringsväsen.

Kyrkoväsen. Undervisningsväsen. Andlig odling i övrigt.

Betänkande med förslag till geofysiskt observatorium i Kiruna m. m. [6]
Betänkande om tandläkarutbildningens ordnande m. m. Del 3. Tandläkarinstitutens organisation m. m. [9]
1940 års skolutrednings betänkanden och utredningar. 8. Utredning och förslag rörande vissa socialpedagogiska anordningar inom skolväsendet. [11] 9. Gymnasiet. [34]
Ungdomens fritidsverksamhet. Ungdomsvårdskommitténs betänkande del 4. [12]
1941 års lärarlönesakkunniga. Betänkande med förslag till lönerreglering för övningslärare. [15]
Stöd åt utvecklingshämmad ungdom. Ungdomsvårdskommitténs betänkande del 5. [17]
1945 års akademikerutredning. [25]
Betänkande med förslag till ändrad ordning beträffande vissa helgdagar. [27]
Betänkande med förslag ang. utbildning av befäl för handelsflottan m. m. [31]
Supplement nr 7 till Sveriges familjenamn 1920. [39]

Försvarsväsen.

1944 års militärsjukvårdskommitténs betänkande. Del 2. [5]
Betänkande med förslag rörande civilförsvarets organisation m. m. [10]

Utrikes ärenden. Internationell rätt.